

UTRIP OBČINE
LUKOVICA

Rokovnjac

INFORMATIVNO
ZABAVNI
ČASOPIS

Poštna plačana pri pošti
1225 Lukovica

Letnik 3 - št. 2
Svečan (februar) 2001
IZDAJA OBČINA LUKOVICA v nakladi 1550 izvodov.

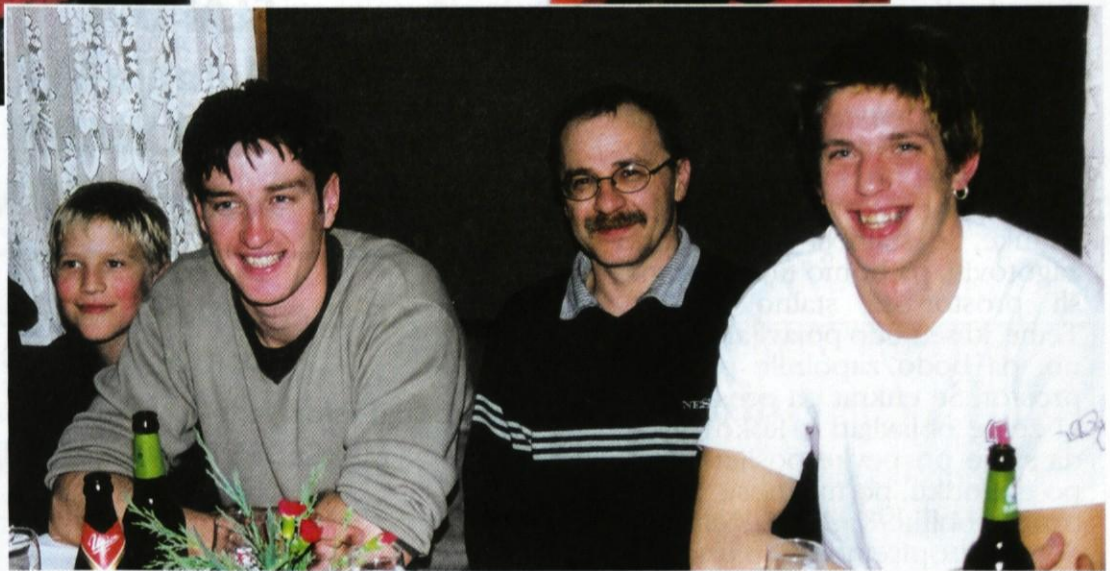

KNJIŽNICA DOMŽALE

LJUBLJANSKA

1230 DOMŽALE

13. seja
občinskega
sveta občine
Lukovica

Obisk
olimpijskih prvakov
v naši občini

rože z domačega vrta
SLAPOVI

domači

kom- pom- pom

**Sobota, 3. marca 2001,
ob 20. uri v hali KC
Domžale**

NEKAJ BO POTREBNO STORITI

Kadar nanese pogovor na denar za ROKOVNJAČA, se počutim prav nebogljeno, saj nikoli nisem pričakoval, da bom moral urejati finančne zadeve za časopis, ki naj bi bil v interesu vseh. Pa kaj bi stokal, do izteka mandata tako ni več daleč in morda se bom do tedaj naučil tudi to. Prav gotovo bomo zaradi pomanjkanja sredstev morali najti način, kako zmanjšati stroške posamezne številke, ali pa pristati na predlog, da za nekaj številčk zmanjšamo naš obseg. Vsekakor so pogovori o tem v teku. Zelo bi bili veseli boljšega odziva podjetnikov, čeravno si ne želimo prepustiti pol časopisa oglasom, izhod bi pa vendarle bil. Tudi vaših nasvetov bom vesel, seveda ne takih, ki bi predlagali tiskanje na toaletnem papirju.

Z današnjo številko uvajamo tematske rubrike, kar bo prispevalo k preglednosti vsebine. Svoj stalni prostor bodo imeli: upravni organi občine, občinski odbori, krajevne skupnosti, kmetijstvo, turizem in lovstvo, socialna problematika, šolstvo, gospodarstvo, kultura in šport, kar pa ne pomeni, da ne bo prostora za politične stranke, le stalnost je potrebno zagotoviti, pa bomo tudi za to našli prostor za stalno rubriko. Teme, ki se bodo pojavljale občasno, pa bodo zapolnile preostali prostor. Še enkrat pa prosim vse, ki želite objavljati v Rokovnjaču, da svoje prispevke pošljete takoj po dogodku, po možnosti v elektronski obliki. Kadar pa želite, da dogodek opišemo mi, pa nam to tudi pravočasno sporočite. Vsekakor nam ob avtorskih prispevkih posredujte tudi vaše točne podatke. Honorarji pa bodo izplačani le tistim, ki bodo svoje podatke sporočili takoj po objavi (lahko tudi prej), službi za finance Občine Lukovica. Nekateri si niste zapomnili, kdaj so Rokovnjačeve uradne ure, zato jih ponavljam: vsako sredo med 17. in 19. uro in soboto med 9. in 11. uro nas dobite v Rokovnjačevi pisarni v občinski stavbi, vhod z dvorišča. Še nekaj. Člankov, kjer so podatki neresnični ne objavljamo! Prav tako ne objavljamo nepopolnih člankov. Vsak članek mora imeti naslov, čitljivo napisano vsebino

Vabimo na glasbeno prireditev
domači

kom-pom-pom

Sobota, 3. marca 2001,
ob 20. uri v hali KC

Domžale

nastopajo: NARODNI ČUKI
Ansambel Lojzeta SLAKA
SLAPOVI
Natalija VERBOTEN
ŠTRAJHARJI
Jernej KUNTNER: gost večera

CENE VSTOPNIC: v predprodaji 1500.- SIT
na dan prireditve 2000.- SIT

Predprodaja vstopnic: RCU Lukovica, BAR "DETEL'CA" Moravče,
MERCEDES BAR Domžale, trafika VELE.

in na zaključku popoln naslov avtorja, četudi objave naslova ne želi, kar seveda upoštevamo.

Nekaj bomo storili! Izboljšali bomo preglednost napisanega, popestrili vsebino in vas nenehno spraševali, kaj v Rokovnjaču še pogrešate. Od vas pa pričakujemo, da nam boste pisali o vsem kar se vam zdi pomembno, tudi o Rokovnjaču. Nekatera pisma bomo objavili, iz drugih pa zapisali povzetke. Kadar bo vaših pisem dovolj za eno stran, pa bomo odprli stalno rubriko. Nekateri boste tole prebrali, pa obvestite tiste, ki za to nimajo časa, tako bomo vsi vedeli več.

urednik

Uredniški odbor:

Člani: Maja Smrkolj, Joško Jakopič,
Iztok Obreza, Marta Lavrič,
Marijana Grošelj

Lektor: Ivica Ogorevc

Tehnični urednik: Božo Stupica

Glavni in odgovorni urednik:
Vili Golob

Rokovnjač izhaja
v nakladi 1550 izvodov,
prejemajo ga vsa gospodinjstva
na dom.

Naslov: Lukovica 46
1225 Lukovica
www.Lukovica.si

Tisk: Kočevski tisk

REŽIJSKI OBRAT

Poročilo o delu v letu 2000

V letu 2000 so delavci režijskega obrata poleg vsakodnevne rednega čiščenja po Lukovici in vseh avtobusnih postajališč in križišč opravljali vrsto zahtevnih vzdrževalnih del.

V zimskem času je bilo veliko dela s posipanjem peska in soli ter pluzenjem snega na pole-denelih in zasneženih cestah, pešpoteh, javnih parkiriščih. Po izdelavi asfaltne prevleke režijski delavci urejajo in utrjujejo bankine ob cestah. V spomladanskem delu je bilo glavno opravilo posipanje makadamskih cest, urejanje bankin ter sečnja vej ob cestah, ki so ovirale promet. Izvajalo se je tudi redno čiščenje cest, muld, propustov, jarkov, z odvažanjem odvečnega materiala na deponijo.

Vzdrževanje cest se izvaja po potrebi in po vsaki večji poškodbi cestišča, redno pa se vzdržujejo meteorni kanali in propusti.

V mesecu februarju, marcu in aprilu je režijski obrat sodeloval pri zemeljskih delih za izgradnjo vodovoda Gradišče, in sicer pri delnem izkopu in zasipu ter polaganju vodovodne cevi. Po končani gradnji vodovodnega sistema v naseljih Gradišče in Čeplje so opravili tudi planiranje terena ter odpeljali odvečni material v deponijo.

V aprilu smo začeli z redno košnjo trave po vseh cestnih meteornih jarkih in brežinah v občini Lukovica, kar je trajala do pozne jeseni. Redno smo kosili tudi ob meteornih kanalih polja, od Lukovice do konca Prevoj.

Režijski obrat je v skladu s Pravilnikom o prometni signalizaciji in prometni opremi na javnih cestah postavljaj prometne znake na vseh cestah, kjer letih ni bilo, ali na mestih, kjer so bili že dotrajani. To delo je potrebno redno opravljati.

Med pomembnejša dela sodi sodelovanje delavcev režijskega

Režijski obrat

obrata pri obnovi porušenega spomenika NOB na Golčaju.

Med redna vsakodnevna dela spada čiščenje okolice občinskega objekta in seveda glavnih krajev v občini. Ne smemo pozabiti tudi sodelovanja pri adaptaciji Kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici in čiščenje okolice gradu na Brdu.

Režijski obrat ima tudi vidno vlogo pri odpravi posledic neurij ter pri nujnem vzpostavljanju prevoznosti gozdnih cest.

V poletnem času režijski delavci sodelujejo pri urejanju okolice objektov osnovne šole in podružničnih šol.

Vladimir Nadj

Izjava župana

Glede na večkrat izrečene sume določenih občanov in tudi funkcionarjev Občine Lukovica, da kot župan delujem tajno in da imam pri svojih odločitvah tajna oziroma politična ozadja, izjavljam:

- da v sedanjem in minulem mandatu župana, od leta 1995 do danes, od Občine Lukovica za opravljanje svoje funkcije nisem prejel nobenih finančnih in materialnih nadomestil in jih tudi v bodoče ne bom prejemal,

- da pri svojih odločitvah in sklepih nimam nobenega političnega ozadja, - edino vodilo mojega dosedanjega in nadaljnega dela je enakomeren gospodarski napredek vseh občanov Občine Lukovica.

župan
Anastazij Živko Burja

ANASTAZIJ ŽIVKO BURJA

Do sedaj smo predstavili že nekaj občanov naše občine in verjetno se boste strinjali, da je že skrajni čas, da predstavimo tudi našega župana. Njegov življenjski jubilej pa je gotovo primeren čas za to. Preobremenjen je z delom, pa ga zato nisem hotel posebej moriti z vprašanji. Tako v nadaljevanju povzemam njegovo pripoved.

“Moja mama se je vrnila iz Amerike, ko je bila stara šest let. Njena mama je bila tam trgovka in je na začetku 1. svetovne vojne umrla, oče pa se je zato z otroki vrnil v domovino. Živela je pri svoji stari mami, ki je imela trgovino. Zanimivo je, da je bila njena rodbina zelo napredna, saj je bila pra-pra-babica cestni nadzornik. To pa je bilo v tistem času gotovo izjemno. No, v šolo sem začel hoditi v stari Jugoslaviji in sem bil med boljšimi učenci, ne ravno odličen, prav dober pa gotovo. Bil sem najstarejši od treh bratov. Doma smo imeli trgovino in gostilno, ki jo je vodila mama, oče pa je bil trgovec z živino. Spominjam se, da je bila tam za Kebrom meščanska šola. Tja me je peljala mama, da sem prebral velik napis: NAJVEČJA VEDA JE MATERINA BESEDA. To sem si zapomnil za vedno. Spominjam se tudi učiteljic, zlasti Zlate Kukoljan in Dore Kifer, s katero sem govoril še v povojnem času. No, vojska nam je prizadela dosti hudega. Grob očeta, ki sem ga izgubil 1942. leta, še vedno iščem. Vem, da so ga takratni komunisti vabili v svoje vrste. Spominjam se, da je enkrat v takem pogovoru v čajnici Kmetič v Dobu vzkliknil: To pa ne, da bi bili vsi enaki. No, kaj je bil razlog njegovega izginotja in likvidacije ne vem, gotovo pa njegovo napredno gledanje ni bilo po volji nekaterih. Po vojni so nam nacionalizirali vse. Ostala nam je le zemlja. Tako smo preživeli. Seveda pa smo ostali zaznamovani in za take ljudi je bilo težko živeti. Leta 1947, 1. decembra, sem pričel delati v kamnolomu, kakor tudi drugi mladi in od tukaj sem odšel v delovno brigado v Groblje. Tam sem dobil možnost, da sem obiskoval tečaje za razna znanja. Spominjam se, da sva z nekim Ptujčanom, katerega imena se žal ne morem spomniti, znosila ves cement, ki smo ga rabili za cesto mimo Domžal. Seveda takrat ni bilo dosti kruha in tudi drugih živil ne. Vem, da

sem doma pobiral orehe in suho sadje, da sem tolažil lakoto. Kadar smo nesli v mlin in je mlinarica dala kos kruha, sem ga nesel domov, da smo ga razdelili med seboj. Po tej brigadi pa se mi je življenje hitro dvigalo. Zaposlili so me v mehanični delavnici sedanje SCT in tam sem si kot najboljši vajenec prislužil nagradni dopust v Oreviču na Korčuli. Po služenju vojaškega roka sem se dodatno šolal in naredil tehnično šolo s prav dobrim uspehom. Tako sem postal mojster in nazadnje obratovodja v strojnih obratih. Tako sem delal do leta 1976, ko sem se odločil začeti na svoje. Seveda sem moral pri svojem delu veliko improvizirati, saj delov za stroje nismo dobivali v

uspešno delo je potrebno spoštovati dobavne roke in kvaliteto.

Sedaj me že čas priganja. Kaj naj rečem na koncu? Nazadnje sem si naprtil še županovanje, s katerim sem se mnogim zameril, vendar bo čas pokazal, da sem delal pošteno. Vesel in srečen sem, da sem lahko živel v času, ko sem s svojim življenjem in delom lahko pomagal marsikateremu človeku posamezno in tudi splošno. Res sem doživljal mnogo preizkušenj, a se moram zahvaliti Bogu, za možnost, da sem jih prestal. Res me vedno znova boli, kadar mi očitajo zahrbtnost, ki gotovo ni moja lastnost. Seveda pa pri gospodarstvu ne morem vsega povedati vsakemu, saj dober gospodar tega ne more početi. Vseeno pa upam, da bo na koncu tehtnica mojega življenja pokazala pozitiven rezultat.”

Kar prekratek čas je bil namenjen temu srečanju in žal vas moram, dragi bralci, prikrajšati za zanimive detajle iz njegovega življenja. Morda mi jih bo uspelo izvedeti kdaj slučajno, med naslednjimi pogovori, čeravno nerad spregovorim o zasebnem življenju.

V nadaljnjem delu vam želim zdravja, miru in vere, ki vas očitno spremlja vse življenje. Naj vam tehtnica življenja pokaže občutno prevaro dobrih del.

V. G.

Pogovor z županom

zadostnih količinah, zato smo izdelovali sami, saj človek, če hoče, lahko naredi skoraj vse. Moral sem biti vse od kovača do urarja. Zato sem tudi lastni firmi lahko pokazal vse. Sedaj imam dva sina, ki nadaljujeta moje delo. Moram reči, da sem ju zares vesel. Pri nas smo začeli s tovornjakom. Pozneje smo izdelovali plastiko. Proizvodnjo smo stalno modernizirali in mislim, da našim delavcem ni slabo, saj jih ne izkoriščamo in poskrbimo zanje, kot sem to počel že pri SCT-ju. Seveda to velja za dobre delavce. Tistim, ki se jim ne da delati, pa nikoli nisem dajal zavetja. Ob osamosvajanju nisem imel velikih problemov, saj smo že prej prilagodili proizvodnjo. Za

ISCG
DOMŽALE

AVTOŠOLA
LONČAR d.o.o.

Cesta talcev 10, 1230 Domžale

☎ 01/721-10-82
GSM: 041/785-735

TEČAJ CPP BO
26.2.2001
po dogovoru
21.2.2001
TEČAJ ZA TRAKTORISTE

PREDLOG PRORAČUNA POSREDOVAN V JAVNO OBRAVNAVO

13. seja občinskega sveta - bila je v torek, 6. februarja 2001 - je potekala v znamenju sprejemanja predloga proračuna Občine Lukovica za letošnje leto, povišanja cene vodarine ter sprejema statuta Občine Lukovica.

Proračun, ki ga je glede na vse manjši interes države za zagotavljanje državnih finančnih sredstev vedno težje pripraviti, je bil na sejo posredovan še bilančno neusklajen. Dejstvo je, da občina v tem letu pričakuje predvidoma 15 % manj prihodkov v občinski proračun in da tudi državni proračun za leto 2001 še ni sprejet, poleg tega občina za letošnje leto še ni prejela izračuna primerne porabe. Osnova za pripravo predloga proračuna je bil tako izračun in ocena prihodkov za preteklo leto, ki ga je pripravilo Ministrstvo za finance. V razpravi je župan g. Anastazij Živko Burja podrobno predstavil vse proračunske postavke ter razloge za povečanje oziroma zmanjšanje višine sredstev na nekaterih postavkah. Kljub zmanjšanju nekaterih postavk občina zagotavlja financiranje vseh zakonsko določenih obveznosti v skladu z merili. Vseeno pa je ga. Stanislava Stopar opozorila na nezadostna sredstva, namenjena za OŠ Janka Kersnika Brdo. Čeprav bo šola v tem letu dobila kanalizacijo, ki je vse doslej ni imela in seveda predstavlja velik finančni zalogaj, bo potrebno izvesti še več nujnih investicij oziroma vzdrževalnih del.

Sredstva za dejavnost kulturnih društev bodo letos razdeljena med društva na podlagi meril, ki jih bo določil Odbor za družbene in društvene dejavnosti. Ravno tako bodo tudi sredstva za dejavnost športnih društev razdeljena v skladu s pravilnikom za vrednotenje športnih programov, ki ga bodo pripravili skupaj predsedniki športnih društev in Odbor za družbene in društvene dejavnosti. V proračunu so predvidena tudi sredstva za preureditev zgornjih prostorov zdravstvenega doma v Lukovici, in sicer za potrebe zobozdravstvenega varstva. Ostajajo pa tudi sredstva, predvidena v enaki višini za novorojence v tem letu; v letu 2000 je prispevek v višini 100.000,00 SIT prejelo 63 upravičencev. Še in še bi lahko naštevali, da bi zajeli vse odhodke in prihodke proračuna; predlog proračuna imajo vse krajevne skupnosti in vsak občan lahko pogleda vanj. Ravno tako tudi na občini. Predlog proračuna je bil

posredovan v 14-dnevno javno obravnavo, torej do 20. februarja. V tem času lahko vsi porabniki proračunskih sredstev podajo svoje pripombe.

Večji zaplet je nastal pri obravnavanju predloga o povišanju cene vodarine na območju občine Lukovica; predlog je bil posredovan že na prejšnjo sejo občinskega sveta, vendar je bila točka umaknjena z dnevnega reda, ker predlogu v gradivu ni bilo priloženo mnenje odbora za komunalne dejavnosti, prostorsko planiranje in okolje, ki je predhodno zavzel svoje stališče glede predvidenega povišanja. Razlog povišanja cene te osnovne življenjske dobrine je podal direktor JKP Prodnik iz Domžal, g. Marko Fatur. To je predvsem rast cen življenjskih potrebščin (le-te so se v obdobju od avgusta 1997 do 31. 8. 2000 povišale za 25,6 %, medtem pa so bile cene povišane 1. 3. 2000 v gospodinjstvih za 6 % ter v industriji 1. 4. 2000 za 4,3 %) ter nujno vzdrževanje infrastrukturnih objektov in starih vodomernih naprav. Večina članov občinskega sveta je ob tem menila, da je voda v občini Lukovica predraga, glede na to, da "naša" voda teče tudi v sosed-

spodinjstva in z dosedanje cene 120,14 SIT/m³ na 205,00 SIT/m³ za industrijo.

Statut Občine Lukovica je bil po vseh dogovarjanjih o statusu krajevnih skupnosti zdaj sprejet (proti je glasoval le en član) in je tako usklajen z zadnjo spremembo Zakona o lokalni samoupravi. Krajevne skupnosti ostajajo pravne osebe z vsemi pooblastili in odgovornostmi in v pravnem prometu nastopajo v svojem imenu in za svoj račun. Imajo pa dodatno pristojnost oziroma nalogo, ki je izrecno navedena v določilih statuta; to je pridobivanje soglasij lastnikov nepremičnin v postopkih pridobivanja gradbene dokumentacije za investicije na območju krajevnih skupnosti. Ta dopolnitev je bila sprejeta na podlagi predhodno sprejetega amandmaja, ki ga je vložil župan g. Anastazij Živko Burja. Ob tem je poudaril, da so doslej nekatere KS že pridobivale ta soglasja, druge pa ne. Svoj predlog je obrazložil s tem, da je za realizacijo enega projekta oziroma investicije potrebno veliko soglasij lastnikov nepremičnin, bodisi za odstop ali odkup zemljišča bodisi za dovolitev služnosti. Poleg tega v krajevnih skupnostih zaradi

Občinski svet

nje občine, kjer pa je cena enaka ali celo nižja. Ob tem je bil sprejet predlog g. Janeza Bernota, da občina v prihodnjem letu postavi merilne naprave vode pri izviri in na cevodih iztoka iz občine Lukovica, kar bo podlaga za ugotovitev količine vode, ki gre v sosednje občine. Po daljši razpravi je bil sprejet sklep, da se s 1. marcem 2001 poviša cena vodarine z doslej veljavne cene 61,70 SIT/m³ na 147,00 SIT/m³ za go-

poznavanja krajevnih razmer ta soglasja lažje pridobijo.

Ker bo 26. februarja letos prenehal štiriletni mandat Svetu OŠ Janka Kersnika Brdo, je le-ta razpisal volitve predstavnikov za naslednje mandatno obdobje. V skladu z Odlokom o ustanovitvi javno vzgojno-izobraževalnega zavoda OŠ Janka Kersnika Brdo svoje predstavnike (poleg treh predstavnikov staršev in petih predstavnikov delavcev zavo-

da) v ta organ imenuje tudi občinski svet Občine Lukovica kot ustanovitelj zavoda. Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je občinskemu svetu posredovala predloge kandidatov za to funkcijo. Svet je s predlogom soglašal in tako v Svet OŠ imenoval g. Kamila Domitroviča s Prevoj pri Šentvidu, g. Danila Kastelica - ravno tako s Prevoj pri Šentvidu ter g. Francija Bernota iz Sp. Prapreč.

Sprejet je bil tudi sklep o prioritarnih investicijah Občine Lukovica v tem letu; pri tem pa njihov vrstni red ne pomeni tudi takšnega prednostnega reda, saj je bila prioriteta sprejeta le iz razloga izpolnjevanja pogojev za prijavo za morebitne javne razpise pristojnih ministrstev za sofinanciranje različnih projektov lokalnih skupnosti. Občina lahko na razpisu konkurira le, če ima sprejet sklep o prioriteti zahtevka. Tako bo občina v tem letu lahko sodelovala in uveljavljala pravico do pridobitve državnih sredstev za izgradnjo vrtca na Prevojah, za izgradnjo kanalizacije v naselju Krašnja (nadaljevanje investicije), izgradnjo kanalizacije v naselju Lukovica-šolski kanal (nadaljevanje investicije), izgradnjo kanalizacije v naselju Rafolče, rekonstrukcije občinskih cest (cesta v Veliki Jelnik, cesta Podsmrečje-Korpe, cesta Blagovica-Vranke-Golčaj, cesta Trnjava-Brezje, cesta Prvine-Bezovljak, cesta Učak-Zavrh) ter za izdelavo dokumentacije za ureditev centra Lukovice.

Na področju družbenih dejavnosti bo prioritarna investicija izgradnja objekta centra za dnevno varstvo otrok na Prevojah.

Na področju komunalne infrastrukture bo občina nadaljevala z investicijami, ki so nujne za neoporečno odvajanje komunalnih odpadnih voda iz naselij. Na področju prometne infrastrukture bo tako kot vsako leto rekonstruiranih nekaj makadamskih cest v višje ležečih predelih in s tem omogočen prebivalcem lažji stik z dolino. Med prioritete investicije pa je nujno potrebno vključiti tudi izdelavo ureditvenega načrta za center Lukovice, na podlagi katerega bo možno urediti naselje v skladu z njegovo funkcijo občinskega središča.

Za izgradnjo avtoceste na odseku Blagovica-Šentjakob investitor DARS potrebuje nekatera zemljišča v splošni rabi, ki v naravi predstavljajo lokalne ceste in poti na območju katastrske občine Krašnja. Občinski svet je soglašal, da se ta zemljišča prenesejo na Republiko Slovenijo, ob tem pa zahteval, da DARS vse te ukinjene ceste nadomesti z novimi in tako zagotovi vse obstoječe cestne in druge povezave. Seveda na njihov račun.

Mojca S.

Odbor za gospodarstvo, obrt, kmetijstvo in turizem Občine Lukovica

OBVEŠČA OBČANE,

da je na 12. seji, dne 24. 1. 2001, sprejel sklep o podaljšanju razpisa posojila za razvoj obrti, podjetništva in turizma v Občini Lukovica, objavljenega v 5. številki glasila Rokovnjač (maj 2000).

Tako lahko občani pod enakimi razpisnimi pogoji vložijo vloge za pridobitev posojila iz tega naslova.

Razpis se podaljša do razdelitve sredstev v višini 15.800.056,00 SIT.

O DELU ODBOROV IN KOMISIJ OBČINSKEGA SVETA

Nadaljevanje iz prejšnje številke

KOMISIJA ZA PРАВNA IN STATUTARNA VPRAŠANJA

Predsednica komisije je Katarina Ovca Smrkolj. V kratkem pogovoru mi je predstavila delo komisije.

Gre za občinsko komisijo, ki oblikuje predloge aktov občine. Komisija razpravlja tudi o morebitnih amandmajih in dopolnih k aktom, med katerimi je najpomembnejši statut občine. V lanskem letu so po dolgem usklajevanju pripravili predlog novega statuta Občine Lukovica, ki ga je občinski svet obravnaval na februarjski seji in je bil pred tem v javni obravnavi. Podana sta bila dva predloga za spremembo statuta, eden je bil sprejet, drugi pa ne.

Komisijo sestavlja sedem članov. Ti so zelo delavni in radi aktivno sodelujejo na sestankih, čeprav je ta komisija po številu sestankov med najmanjkrat sklicanimi, saj se potreba, da se sestanejo, ne pokaže prav pogosto.

Kar se tiče vpliva dela komisije na sklepe občinskega sveta, je pomembno predvsem stališče, ki so ga člani komisije zavzeli glede statusa krajevnih skupnosti. Menili so, da je potrebno občanom omogočiti večje možnosti za sodelovanje pri upravnih zadevah in odločanje v organih lokalne samouprave. Komisija se je zato zavzemala za to, da ostanejo krajevne skupnosti pravne osebe. Tako se je odločila na podlagi izraženih želja predsednikov krajevnih skupnosti in članov svetov krajevnih skupnosti.

Tudi letos komisija ne bo ostala brez dela, saj bodo takoj po sprejemu statuta pripravili poslovnik dela občinskega sveta. Predsednica komisije predvideva, da bo tudi na to temo veliko razprav. Poslovnik je sicer delno že oblikovala gospa Stana Stopar, ki se je pri tem zgleđovala po modelu, ki ga je pripravilo nekdanje Ministrstvo za lokalno samoupravo in za katerega gospa Ovca-Smrkolj meni, da je bil zelo dobro pripravljen.

PRESEDNICA NADZORNEGA ODBORA OBČINE LUKOVICA

Marija Juteršek

Odbor nadzoruje razpolaganje s premoženjem občine, nadzoruje smotrnost in namembnost porabe proračunskih sredstev, nadzoruje finančno poslovanje uporabnikov proračunskih sredstev (KS, šola,...).

Odbor ima pet članov. Na sestanke povabimo tudi vodjo finančne službe občine in uslužbenke občinske uprave, glede na tematiko, ki se takrat obravnava.

Udeležba in sodelovanje na sejah je zadovoljivo.

Nadzorni odbor kontrolira in nadzira uresničevanje in pravilnost porabe sredstev, po sklepih Občinskega sveta. Na sprejemanje njihovih sklepov nadzorni odbor nima vpliva.

Sprejemanje posameznih postavk proračuna v določenih obdobjih poteka 2 x letno; glede na pobude občanov se preverjajo določene postavke v podrobnostih. O svojem delu dajemo poročila na seje Občinskega sveta.

PRESEDNIK KOMISIJE ZA VZGOJO IN VARNOST V CESTNEM PROMETU

Drago Juteršek

Naše delo je: Skrb za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, organizacijo cestnega prometa, pobude in predloge Občinskemu svetu v zvezi s CP, druge aktivnosti, povezane z varnostjo v CP.

Komisija ima osem članov - predstavnikov vseh krajevnih skupnosti Občine Lukovica.

Sestajamo se ob večjih akcijah (začetek šolskega leta) in redno objavljamo članke v glasilu občine in v Rokovnjaču. Zgledno sodelujemo z osnovno šolo v okviru naših finančnih zmožnostih.

Po predlogih komisije se je marsikateri zadeva na področju varnosti v CP uredila, predvsem s pomočjo Občine (npr. ogledalo na ovinku pod Capudrom v Lukovici).

Glavna skrb je preventiva in vzgoja v CP, premalo pa je sodelovanja z drugimi dejavniki, ki bi lahko varnost v CP še povečali (Avto šola, AMD...).

V tem letu imamo v načrtu nekaj večjih akcij, ki pa jih bomo izpeljali ob pomoči in odzivu donatorjev.

ODBOR ZA FINANCE

Predsednik Janez Bernot

Naloga našega odbora so:

- Obravnava delitveno licenco občinskega premoženja.
- Sooblikuje in obravnava predlog občinskega proračuna.
- Spremlja in daje mnenje k izvrševanju proračuna.
- Obravnava zaključni račun in daje predloge oz. mnenja.
- Obravnava in spremlja delo služb, ki se financirajo iz občinskega proračuna.
- Predlaga in spremlja politiko občine.
- Predlaga ukrepe v zvezi s pripravo in izvrševanjem proračuna in zaključnega računa občine.
- Opravlja tudi druge naloge s svojega področja v skladu z občinskim odlokom.

V odboru je pet članov.

Delovanje odbora je po moji oceni bilo uspešno, saj smo sodelovali pri vseh pomembnejših nalogah v zvezi s proračunom, zaključnim računom in ostalimi nalogami.

Večino predlogov je svet sprejel pozitivno. Nekaj predlogov pa je bilo tudi takih, ki jih je bilo potrebno dopolniti za sprejem na svetu. To velja predvsem za proračun in zaključni račun.

Največ smo se ukvarjali s področjem infrastrukture: voda, kanalizacija, ceste,... ter s področjem kmetijstva, kulture, šolstva...

To so le nekatere važnejše postavke s proračuna, pri katerih je odbor porabil največ časa.

Glavno delo odbora v letu 2001 bo sodelovanje pri predlogih za sestavo občinskega proračuna, v katerem bo poleg nalog iz preteklega leta tudi obilo novih. Ker pa je pri vsakem proračunu mnogo več želja kot sredstev, je usklajevanje za to, da bi bilo vsemu zadoščeno, še toliko težje.

PRESEDNIK KOMISIJE ZA DRUŽBENE DEJAVNOSTI ODGOVARJA

Predsednik Davorin Stupica

Glavna naloga komisije je usmerjanje ljudi v kulturne dejavnosti. Sodelujemo pri proslavah, pri reševanju kadrovske štipendij in pri razporeditvi honorarja iz proračuna za posamezne prireditve (proslave). Razdelitev finančnih sredstev po letošnjem planu.

Vsi člani v odboru sodelujemo enakopravno. O posameznih nalogah se pomenimo na sestankih in se dogovorimo za najprimernejšo varianto za izvršitev naloge, ki je seveda pogojena s strokovnim znanjem, finančnimi sredstvi in časom.

7. 2. 2000 - slovenski kulturni praznik in dvorani kulturnega društva Lukovica.

25. 3. 2000 - materinski dan.

22. 6. 2000 - tek za rekreativce okoli prevojskih bajerjev.

23. 6. 2000 - odprtje razstave društva Heraldica Slovenca o slovenskih grbih in predavanje Kdo smo, od kdaj in od kod izviramo.

24. 6. 2000 - proslava na dan državnosti v Šentvidu in tudi krajevni praznik.

25. 6. 2000 - balinarski turnir.

29. 9. 2000 - občinski praznik. Odprtje dvorane v Kulturnem domu.

9. 12. 2000 - dan samostojnosti v Prešernovem letu - 200-letnice Prešerna.

Naše delo na občinske svetnike ne vpliva. Se pravi, da ni odziva. Svetnikov očitno ne zanima, kaj počnemo! To se opazi tudi na proslavah, ko je njihova udeležba minimalna. Verjetno je kriv tudi denar, ki ga za te namene ni. Občine družbena in društvena dejavnost ne zanima. V našem interesu je, da bi se nas vključilo še v šolstvo, vrtec in socialo, vendar se tudi s tem občina ne strinja in nas izključuje, čeprav imamo v odboru sposobne in strokovne člane, ki bi lahko koristno sodelovali; recimo Matej Kotnik, arhitekt (glede vrtca).

Naloge v tem letu bodo iste kot v prejšnjem, le s to razliko, da nam bodo malenkostno zmanjšali proračunski dohodek. Ta pa naj bi bil okrog ca. 25 % manjši.

KOMISIJA ZA VLOGE IN PRITOŽBE OBČANOV IN ORGANIZACIJ

Predsednica Mojca Stoschitzky

Komisija za vloge in pritožbe občanov in organizacij je delovno telo občinskega sveta in tako kot ostale komisije in odbori šteje pet članov. Njeno delovno področje obsega sodelovanje v postopkih širšega pomena; pri njenem delu namreč ne gre za reševanje upravnih postopkov (odločanja o ugovorih oziroma pritožbah fizičnih ali pravnih oseb, vloženih zoper posamične upravne akte-sklepe ali odločbe), temveč za reševanje pritožb, ki se nanašajo na skupne interese širšega kroga občanov. Npr. spori glede izgradnje lokalnih cest in poti, glede prizadetih interesov večjega kroga ljudi.

Ker tako v upravnih postopkih na prvi stopnji v skladu s predpisi lokalne samouprave odloča direktor občinske uprave, na drugi stopnji (to je odločanje o ugovorih oziroma pritožbah) pa župan, se naša komisija za pritožbe v tem mandatnem obdobju še ni sestala. Doslej namreč ni prejela nobene zadeve, o kateri bi bila pristojna odločati. V primeru vlog posameznikov glede različnih vprašanj pa najpogosteje odloča delavec občinske uprave, ki dela na področju, v katero spada predmetno vprašanje ali vloga.

Menim, da dosedanja neaktivnost te komisije ne pomeni tudi neaktivnosti občine na tem področju; dejstvo je, da takšnih zadev nismo prejeli oziroma smo posamezne vloge (ne pritožbe) rešili hitreje v okviru občinske uprave, kar nedvomno pomeni racionalizacijo in ekonomičnost postopkov.

KRAJEVNA SKUPNOST ZLATO POLJE

Pogovarjal sem se s tremi predstavniki Krajevne skupnosti: predsednik Janez Pogačar, njegov namestnik Viktor Pogačar in član odbora France Močnik, so sogovorniki, ki si res vzamejo čas.

Najprej sem povprašal najstarejšega o preteklem delovanju KS.

“Krajevna skupnost je imela pred drugo svetovno preko petsto prebivalcev. Neurejene razmere zlasti na področju cest in vodooskrbe so bile krive, da se je več kot pol prebivalcev odselilo v dolino. Gospodarjenje v preteklem obdobju ni teklo ravno po naših željah. Denar, ki smo ga dobili od Občine Domžale, je bil predolgo neizkoriščen, tako da nam je to varčevanje vzelo večino njegove vrednosti. Seveda smo plačevali tudi samoprispevek, vendar ne verjamem, da je bil ves tako zbrani denar porabljen v naši KS. Za zadnji denar, ki smo ga dobili od Občine Domžale in se je nabiral pet let, smo dobili 150 m asfaltne ceste. Sicer smo krajan vedno sodelovali pri vseh akcijah, ki so nam prinašale izboljšanje razmer. Pa tudi sicer se naši krajan radi odzivajo, kadar se kaj nepredvidenega zgodi in pomagajo drug drugemu,” je povedal France.

Kaj pa je bilo storjenega v preteklem letu, sem povprašal predsednika.

“Dokončno smo uredili nekaj krajevnih cest, na primer skozi vas Mala Lašna in podobne. Uredili smo kapelico Lurške matere božje, ki bo sedaj služila tudi kot poslovilna kapelica. Uredili smo tudi okolico, spodnji del, kjer so med vojno stanovali ujetniki, pa naj bi obnovili v tem letu, saj tam želimo urediti sanitarije in malo čajno kuhinjo za svojce. Na Mali Lašni je bila izvedena melioracija dela zemljišč, seveda z lastnim delom in s pomočjo denarja, ki nam ga je preko Ministrstva za kmetijstvo zagotovila občina. Tudi sicer je občina Lukovica tista, ki nam s finančno pomočjo omogoča, da

KS Zlato Polje

lahko postorimo več in boljše za naš življenjski prostor. Ob tem bi se rad posebej zahvalil gospodu županu Burji in Tomažu Cerarju za njuno skrb in razumevanje. Tudi pri vodooskrbi je še nekaj nedokončanih stvari, čeprav je bila v preteklem letu napravljena vrtina. Vode je zaenkrat enostavno premalo za napajanje vseh naselij, ki so priključena na naš vodovod.”

Kaj pa načrti in želje za letos?

“Predvsem želimo končati že omenjene spodnje prostore poslovilne kapelice. Naše želje pa so tudi izboljšati javno razsvetlavo v naših vaseh. Hudo potrebna pa je tudi obnova cestišča povezovalne ceste Lukovica - Zlato Polje - Šmartno, ki je zaradi udorov postala nevarna za promet. Seveda si želimo tudi končne ureditve vodooskrbe, pa naj bo to z novimi vrtinami ali pa z razbremenitvijo našega vodovoda. Gotovo je, da bomo pri vseh projektih krajan sodelovali s svojimi sredstvi in delom, vendar brez pomoči občine seveda ne bo šlo.

Kako pa ste zadovoljni z ureditvenim načrtom, ki je zdaj v postopku sprejemanja?

“Žal smo razprave zamudili, predvsem zato, ker se je ureditveni načrt delal vsaj za naš kraj pretežno v pisarnah,” pravi France in nad-

aljuje: “Hribovski kraji so pri zazidalnih načrtih posebni. Morali bi se delati po ogledu situacije na terenu. Pri meni je na primer kvalitetna kmetijska zemlja zazidljiva, sto metrov od vasi, kjer bi zazidljivost ne bremenila kmetijske zemlje, pa je nezazidljiva. Kar pa je še huje, je pa to, da je takih primerov kar nekaj.”

“Pri vseh stvareh, ki se zgodijo v kraju, sodelujemo,” pravi Viktor, “na tisto, kar pa se kuje daleč od nas, pa nimamo vpliva. Veliko stvari uredimo sami in za pomoč prosimo le, kadar stvari presegajo naše moči, to pa je prav zagotovo prostorski ureditveni načrt.”

Kaj pa življenje v vaseh?

“Pogrešamo več kulturnega utripa, ta pa izostaja predvsem zato, ker nimamo ustreznega kulturnega prostora. Vendar upamo, da bomo v prihodnosti tudi to uredili. Zaenkrat je glavni povezovalce vaškega življenja Športno društvo Zlato Polje, katerega predsednik je Tone Habjanič, ki vzorno sodeluje s krajan in Krajevno skupnostjo. Brez njegovega zavzetega dela, pa bi bilo pri nas bolj žalostno. Manjka nam kulturni animator, ki bi to stanje lahko še izboljšal. Zagotovo bomo tudi to še izboljšali,” pribije moj sogovornik Janez, Vinko in France pa se strinjata.

V. G.

KRAJEVNA SKUPNOST KRAŠNJA

Za boljše življenje in bivanje v KS Krašnja s Francem Novakom

Prelomnica tega tisočletja je za nami. Življenje v naših krajih pa teče dalje. Vsaka dobra sprememba, ki prispeva k dvigu kvalitete življenja in bivanja ter urejenosti naših vasi, je še posebej dobrodošla. Pa poglejmo, kaj se je spremenilo v KS Krašnja v preteklem letu, kje se je morda zataknilo in kaj se načrtuje v prihodnosti. O tem sem se pogovarjala s Francem Novakom, predsednikom KS Krašnja.

Na kratko predstavite pomembne pridobitve v letu 2000 v vaših KS Krašnja in povejte kakšna je bila pri tem vaša vloga?

Vse leto sem spremljal dogodke v naši občini. V KS Krašnja sem se zavezal za izpeljavo del, ki so bila načrtovana za preteklo leto. O opravljenih in predvidenih delih v naši KS sem obveščal krajanje v glasilu Informator. Moje sodelovanje je bilo tesno povezano tudi s Športnim društvom Krašnja in s člani sveta KS Krašnja.

Največja in zelo pomembna pridobitev je pešpot na relaciji Kompolje - Krašnja, vključno z delno urejenim križiščem v Krašnji in avtobusno postajo v Kompoljah. Istočasno se je v tej vasi delno uredila tudi javna razsvetljava. Ta projekt seveda še ni zaključen, saj se bo nadaljeval vzporedno z deli na avtocesti. Del tega projekta je sofinancirala tudi Občina Lukovica, sicer pa je bil glavni investitor Družba za državne ceste Slovenije.

V preteklem letu se je v Krašnji pričelo z izgradnjo kanalizacije. Pri tem ima župan naše občine velike zasluge. V sodelovanju z Gradbenim odborom Občine Lukovica se je zelo potrudil, da se je z deli lahko začelo že v preteklem letu.

Kaj pa urejanje cest, javnih poti?

Na tem področju je šlo za manjša dela. Delno je bila urejena dovozna pot k Borštinarjevi domačiji v Spodnjih Lokah. Obcestni jarek v Kompoljah na cesti za Koreno je konec lanskega leta tudi dobil svojo popolno podobo. Že dlje časa pa je v načrtu ureditev poti iz vasi Koreno, prek Lisičjega vrha na Vrh nad Krašnjo, da bi postala lažje prehodna v vsakem letnem času, saj se po njej vsakodnevno vozi tudi šolski kombi. Vsa leta se že trudimo, da bi ta del ceste uredili, vendar je težko pridobiti sredstva iz občinskega proračuna, saj je veliko drugih pomembnih projektov na različnih področjih tudi v ostalih krajevnih skupnostih. Upam, da se bo v bližnji prihodnosti uredil tudi ta del ceste. Načrtujemo pešpot na relaciji Krašnja - Špodnje Loke.

Menim, da se nekatere spremembe zelo počasi odvijajo, saj so povezane z dragimi in zahtevnimi projekti. Krajanje KS Krašnja zelo pogrešamo poslovilno kapelo, kulturno dvorano, ureditev centra Krašnje in še kaj bi se lahko našlo. Kdaj se bodo pričeli s ti projekti?

Načrti so zares zajetni, zato se bodo zaradi dragih in zahtevnih projektov počasi uresničevali. Sami začetki za pridobitev poslovilne kapele so že znani. Znana je njena lokacija, ki bo vzhodno od obstoječega pokopališča. Potrebno pa bo izvesti odkup zemljišča, kar bo zahtevno delo, saj so lastniki zemljišča v tujini. V zvezi z lokacijo poslovilne kapele bo potrebno zgraditi tudi novo cesto, ki bo potekala po zemljišču z vzhodnega dela Krašnje proti pokopališču. Prav v tem času poteka podpis pogodbe za odkup z lastniki zemljišč.

KS Krašnja

Pridobitev kulturne dvorane in ureditev središča Krašnje pa je še povsem na začetku. Naprošam tudi krajanje, naj posredujejo dobre ideje in zamisli o ureditvi središča Krašnje.

Glavni pobudnik za novo kulturno dvorano je KUD F. M. Podlimbarski. Moram reči, da so prav v zvezi s tem mnenja krajanov zelo različna. Rad bi vam zaupal, da bo za zbiranje sredstev za gradnjo kulturne dvorane v Krašnji odprt poseben žiro račun, kjer se bodo zbirala prostovoljna finančna sredstva krajanov in sredstva nekaterih donatorjev.

Kaj načrtujete v tem letu?

Upam, da se bo uspešno nadaljeval projekt za izgradnjo poslovilne kapele v Krašnji. V zvezi s tem bo opravljeno veliko delo, če se bodo uspešno uresničili

odkupi zemljišč. Nadaljevala se bo izgradnja kanalizacije. Istočasno ugotavljamo, da je obstoječe vodovodno omrežje tudi potrebno obnove. Dobro bi bilo, da bi v letošnjem letu pričeli sanirati središče Krašnje - od šole do kapele, če bo na tem delu dokončan kanalizacijski vod. Ureditev križišča v Krašnji z avtobusno postajo in pločnikom je velika želja krajanov, vendar zelo drag projekt. Prav zanj KS Krašnja želi nameniti nekaj finančnih sredstev, ki so ostala še od zadnjega samoprispevka.

Omenjal sem posamezna popravila javnih poti in cest, kar naj bi bil pomemben cilj uresničevanja. Tako veliki cilji nikoli niso uresničljivi v kratkem času. Z resnim pristopom do posameznih del, sodelovanjem in veliko volje pa vsak cilj postane uresničljiv.

Ob tako velikem načrtovanju so gotovo tudi razočaranja. Kaj vas pri tem najbolj moti?

Problemov je toliko, da se zaradi tega rajši preveč ne obremenjujem. Če storiš dvema dobro, jih je kaj hitro pet užaljenih! Vsem je znano, da je bil zadnji referendum za samoprispevek neuspešen. Zato smo finačno odvisni zgolj od občinskega proračuna, ki finančna sredstva porablja racionalno v skladu s planom občine. V lanskem letu me je motil predlog občinskega sveta, da bi KS zgubile status pravne osebe, kar pa ni bilo potrjeno. V prvi polovici lanskega leta smo prav zato nekateri občutili upad motivacije, saj se ni vedelo, kakšne bodo naše nadaljne pristojnosti.

Prispevki krajanov, pa naj gre za prostovoljno delo ali finančno pomoč, so nadaljevanje na str. 10

nadaljevanje s str. 9

vedno dobrodošli, vendar so žal redki. Za hitro in kvalitetno uresničitev posameznih ciljev želim, da bi krajan bolj sodelovali s svojim delom in s finančnimi prispevki.

Poudaril bi tudi pravočasne in realne pobude krajanov, ki jih vse prevečkrat napačno naslavljajo. Za določeno potrebo v domačem kraju včasih izvem popolnoma drugje, čeprav bi jo z veseljem posredoval na sejah in jo tudi zagovarjal.

Kakšne so vaše želje krajanom v tem letu?

Krajanom in vsem predstavnikom vasi želim, da bi dobro sodelovali pri uresničevanju posameznih potreb in reševanju problemov, ki jih nikoli ne zmanjka. Vsem pa seveda želim veliko zdravja in uspešno leto.

Marta Lavrič

TROJANE - POPEK TREH DOLIN

Do nedavnega so imenoslovci trdili, da je beseda Trojane dediščina iz rimskih časov, ko je na prevalu, kjer je zdaj vas, stala rimska poštna in carinsko - vojaška postojanka, imenovana Atrans. Opisujejo jo vsi rimski opisi poti - itinerarji.

Zadnji čas pa se pojavljajo trditve, da je ime slovanskega izvora (prvič v tej obliki omenjeno v 13. stoletju), imenovano po treh dolinah, nad katerimi se kot popek dviga naselje.

Za sam kraj Trojane je najbolj značilna dolina potoka Bolska, saj teče prav pod Trojanami, nato pa proti severozahodu in je mejna črta z občino Zagorje. Pri Babi se spusti v še ožjo dolino pod Jasovnikom, kjer je tudi stičišče občin Kamnik in Vransko. Tako se potok "rodi" v naši občini, pri tromejniku med Špikom in Veliko Ravnijo, že kmalu pa se sramežljivo spogleduje s kar tremi sosednjimi občinami, dokler se dokončno ne ustali v občini Vransko, po kateri potem, ko sprejme mnogo pritokov, žubori v naročje Savinje. Dolina je zanimiva tudi zato, ker se bo z avtocesto najbolj spremenila. Morda bi bilo dobro ohraniti spomin na njeno nekdanjo podobo.

Ker je Bolska precej vodnata, so bili še do nedavnega ob njej mlini in žage. V Trojanah je pod nekdanjim klancem, še pred gradnjo asfaltirane ceste, stala kovačnica. Kjer se potok spusti proti Jelševici, je ob njej stal znan mlin, imenovan Črni mlinar. Ime nam pove, da so tu mleli predvsem črno moko. Kjer je bil nekoč pod Babo oster ovinek, je bil mlin pri Konfinarju. Ime je dobil po "konfinu", ki

pomeni obcestni kamen, pa tudi mejnik (v bližini je bila nekoč deželna meja). Zelo znana Soverkova žaga pa je bila že izven naše sedanje občine.

Mlini in žage sicer že nekaj desetletij niso več delali (najdlje Črni mlinar), so pa ostali močno prisotni v spominu starejših prebivalcev tega dela občine. Mlajši komaj še vedo zanje, najmlajši pa se ne bodo spomnili niti domačij, ki so ždele na obeh straneh Bolske v Jelševici (ime je izgnilo tudi iz Atlasa Slovenije) in so se morale umakniti avtocesti.

Potok Orehovica izvira jugozahodno od Trojan, pod Učakom, a le kra-

tek čas teče mimo kmetij, ki še spada jo k naši občini, nato pa vstopi v sosednjo občino Zagorje ter se zliva v Medijo in nato v Savo. Kratek tek potoka po našem območju ga naredi manj zanimivega.

Radomlja izvira pod Učakom, a na drugi strani kot Orehovica. Razvodnica torej poteka na meji treh trojanskih dolin. Tu je razvodje med savskim in savinjskim porečjem. Struga Radomlje poteka po vsej dolžini občine Lukovica in si zasluži poseben sestavek.

Cilka Urankar

FURMAN

GOSTILNA • PIZZERIA

PUSTOVANJE PRI FURMANU

V soboto, ob 20. uri

igral bo

ansambel **HAZARD**

Maske bogato nagrajene

ZNANJE JE POT DO USPEHA...

RACUNALNIŠKI TEČAJI

ZA VAS organiziramo tedenske računalniške tečaje, kot so:

WINDOWS, WORD za začetnike, EXCEL, ACCESS, INTERNET, ELEKTRONSKA POŠTA, STROJEPISJE NA RAČUNALNIKU ...

Ljubljanska 80 (SPB1), Domžale
tel. 721-94-61, faks 721-94-64

E-pošta: clip@clip-domzale.si

AKCIJA v FEBRUARJU: brezplačni tečaj interneta, za vse prijavljene v začetni tečaj!

Ugodnosti:

- 10% popust za skupine
- 20% popust brezposelnim, dijakom, študentom
- delavcem, ki so zaposleni pri s.p., stroške izobraževanja delno povrne Sklad za izobraževanje pri obrtnikih.

ČEŠNJICE - ZA PRIJETNEJŠE ŽIVLJENJE V TEM KRAJU

Kako pomemben je razvoj infrastrukture, vemo šele tedaj, kadar se pogovarjamo ali obiščemo ljudi, ki živijo v težje dostopnih krajih. Če ravno jim včasih zavidamo življenje v neokrnjeni naravi, je resničnost popolnoma drugačna. KS Češnjice s svojo okolico je zares idiličen košček sveta v naši občini. V pogovoru s Stanetom Žordanijem, predsednikom KS Češnjice, sem ugotovila, da ljudje v teh krajih premagujejo svoje težave s trdno voljo do dela in pozitivnim odnosom do vsega tistega, kar so s skupnim delom in s finančno pomočjo naše občine ustvarili v zadnjih letih. Glede razvoja osnovnih življenjskih pogojev niso bili pozabljeni, kar je pravično, saj je potrebno poskrbeti za razvoj osnovnih življenjskih potreb ljudem v najtežje dostopnih vaseh.

Razmišljajo pa še marsičem, kar jih bo osrečevalo vsestransko in jim omogočilo boljše življenje in splošno urejenost njihovih vasi.

Kakšne načrte ste v KS Češnjice uresničili v preteklem letu?

V preteklem letu smo pričeli z gradnjo poslovilne kapele v vasi Češnjice, na kar smo se pripravljali že vrsto let. Gradnja poteka v sodelovanju z Občino Kamnik. Ob sodelovanju se včasih srečamo tudi z različnimi težavami in zapleti, saj se sredstva za gradnjo zbirajo iz obeh občin. S prostovoljnim delom in materialom veliko pomagajo tudi krajanji sami, kar vse olajša dodatne finančne stroške.

Živite na hribovitem, težje dostopnem predelu. Kakšne težave so bile s cestami v preteklem letu?

V zvezi z našimi cestami bi rad omenil, da je bilo v zadnjih letih veliko narejenega. Prav lansko leto pa je deževje povzročilo kar nekaj udorov na cestah v naših vaseh. Moram pohvaliti komunalno službo naše občine, saj smo dokaj hitro uspeli z njihovo pomočjo sanirati vsakršno poškodbo na cestišču, ki je v preteklem letu nastala. Zelo pogrešamo asfaltiranje cest do posameznih vasi in zaselkov, kar nas še čaka v prihodnosti. Najbolj si želimo povezavo in dokončno ure-

Stane Žordani

ditev ceste z asfaltiranjem na relaciji Češnjice - Blagovica, kjer projekt zaradi povezave z avtocestnim projektom v Blagovici že dlje časa miruje. V zvezi s tem smo popolnoma brez moči, saj je problem rešljiv na povsem drugi ravni.

Gre pri gradnji cest tudi za lastninske probleme?

Teh problemov že dolgo nimamo. V načrtu za letošnje leto je prava projekta za gradnjo ceste iz Češnjic do vasi Lipa, kjer je tudi že znan teren, po katerem bo potekala cesta.

Kaj je še značilno za vaš kraj v preteklem letu?

V preteklem letu so se pojavljali problemi v zvezi z vodovodom v vasi Češnjice. Težave je poleti povzročala velika suša, saj je vode nekje tudi primanjkovalo.

Kakšna je pripravljenost krajanov za pomoč pri reševanju posameznih problemov?

Krajanji so za sodelovanje pripravljene, le organizirati jih je potrebno, kar pa je pogostejši problem. Težko je pridobiti tudi potrebna finančna sredstva za uresničitev določenega projekta, saj smo tako kot drugi odvisni od občinskega proračuna.

Načrti v tem letu bodo verjetno nadaljevali obstoječe načrte ali morda še kaj?

Res je. Nadaljevali bomo z gradnjo poslovilne kapele. Potrebno pa

bo sanirati tudi odpadajoči zid na vzhodni strani pokopališča ob cerkvi, kar ne bo predstavljalo posebnega stroška. Potrebna pa bo prostovoljna pomoč krajanov. Načrtujemo tudi ureditev odvodnjevanja, saj je naše področje hribovito, zato hudourniki ob vsakem nalu povzročijo veliko škode na cestah. Odpravljali bomo tudi tekoče probleme, upam, da tako hitro in dejavno, kot smo to storili doslej. Računamo na finančno pomoč občine Lukovica, saj brez te pomoči ne bo možno uresničevati naših ciljev.

In vaše želje krajanom v tem letu?

Vesel bom, če bomo še naprej tako dobro sodelovali, kar je za uresničitev ciljev nujno potrebno. Želel bi, da bi krajanji kaj več razmišljali o novih idejah za izboljšavo kraja in jih posredovali odgovornim osebam v občini. Bolj moramo razmišljati tudi za dobro naših najmlajših, ki zelo pogrešajo telovadnico na osnovni šoli v Blagovici. Več idej, pobud in konkretnih dejanj bo naredilo naš kraj bolj prijeten in urejen ter vabljiv tudi za tiste, ki se jim življenje v oddaljenih krajih od mestnega vrveža za sedaj zdi nemogoče.

Marta Lavrič

NOVO V LUKOVICI - poleg gostilne "Furnan"!

sadije zelenjava
MANGO

Nudimo vam dnevo sveže
sadije in zelenjavo **Ugodne cene**
Pri večjih količinah nudimo
dodatni popust in prevoz
OZIMNICA Sezonske akcije

Delovni čas:
od 8. - 20. ure
nedelja: od 8. - 12. ure

Vabimo vas - ne boste razočarani!

REGIONALNO POVEZOVANJE OBČIN

Slovenija je začela z uvajanjem regij zaradi približevanja Evropski zvezi. Zahtevam Evropske unije prilagajamo politiko regionalnega razvoja in celoten sistem delovanja regij.

Velik pomen za izvajanje regionalne politike bo imela strategija regionalnega razvoja Slovenije, katere namen je v skladu s strategijo gospodarskega razvoja Slovenije in prostorskim planom Slovenije določiti cilje regionalnega razvoja. V strategiji regionalnega razvoja bodo določeni instrumenti in politike za doseganje ciljev. Na podlagi te strategije bomo v regijah pripravili regionalne razvojne programe.

Tudi občine Domžale, Kamnik, Komenda, Lukovica, Mengeš in Trzin so pred časom sklenile dogovor o sodelovanju pri pripravi razvojnega programa. Način priprave regionalnega razvojnega programa bo v naši regiji nekoliko drugačen kot v drugih regijah po Sloveniji.

Omenjene občine bodo najprej pripravile skupni program, v katerem bodo določeni njihovi razvojni cilji, šele potem pa bomo začeli usklajevati razvojni program z Ljubljano in drugimi občinami v regiji (Grosuplje, Ljubljana, Litija, Dol, Vrhnika, Medvode in druge). Na ta način bomo dosegli bolj enakovredno upoštevanje programov in predlogov z vseh koncev regije, ki obsega veliko število manjših in večjih občin.

Za razvoj regij namenja država iz lastnih in evropskih virov precejšnja sredstva, ki bodo med regije razdeljena na podlagi kriterijev, predstavljenih v Strategiji regionalnega razvoja Slovenije. Kriteriji v strategiji bodo sledili zahtevam Evropske komisije, ki bo vnaprej predstavila pogoje in načine za črpanje sredstev. Za črpanje sredstev je dolgoročno načrtovanje regionalnega razvoja in poznavanje postopkov ter kriterijev različnih finančnih programov odločilnega pomena.

Rezultat priprave razvojnih programov bodo pripravljene zasnove izvedbenih razvojnih projektov, namenjenih razvoju regij. Razvojni program bo program za nadaljnje delo občin in drugih vključenih - kot tak bo bolj kot v analizo stanja v območju usmerjen v predloge razvojnih projektov. Za izvedbo gospodarskih projektov bodo občine v sodelovanju z lokalnimi podjetji skušale pridobiti ugodne ponudnike, iz-

vedbo neprofitnih projektov pa bodo zagotovile z združevanjem lokalnih in drugih virov.

Prednosti občine z izdelanim razvojnim programom:

- preudarno usmerjanje finančnih sredstev,
- podprte razvojne usmeritve,
- učinkovitejše izvajanje dejavnosti za pospeševanje in usmerjanje razvoja,
- učinkovitejše vzpostavljanje sodelovanja s sosednjimi občinami,
- konkurenčnost občine pri sodelovanju na razpisih,
- promocija občine,
- boljše sodelovanje z občani,
- premišljen razvoj občine, ki ne bo povzročal socialnih težav in prekomerno obremenjeval okolja.

ma predvsem skupni projekt ravnanja z odpadki. Poleg tega projekta vidijo svoje razvojne možnosti tudi v razvoju kmetijstva in turizma, v okviru regionalnih povezav pa želi občina izboljšati poplavno varnost in stanje na svojem območju.

V občini Lukovica je stopnja registrirane brezposelnosti 7,6 %, v letu 1999 pa je bila rast prebivalstva kar 9 %. Bruto osnova za dohodnino je v občini predstavljala 88 % slovenskega povprečja in je znašala 612.531 SIT. V občini je nekaj območij, ki zaradi varstva narave otežujejo razvoj, občini pa so bile na podlagi predpisov priznane tudi razmere, ki omejujejo razvoj kmetijstva.

Vse povezane občine od sodelovanja z Ljubljano pričakujejo partnersko in projektno sodelovanje, kjer bodo v regionalni razvojni program prišli projekti, ki bodo po-

Za pripravo razvojnega programa bodo občine z javnim razpisom izbrale izvajalca, ki bo poleg priprave programa skrbel tudi za usklajevanje njihovega programa z regionalnim razvojnim programom. Občine že imajo izdelanih nekaj predlogov projektov, ki bi jih rade vključile v skupni in regionalni razvojni program, idejne projekte pa bo potrebno ustrezno oceniti, predstaviti in ovrednotiti.

Občino Lukovica v okviru skupnega razvojnega programa in pozneje regionalnega programa zani-

membni za celotno regijo in ne le za določena manjša območja.

O pripravi skupnega razvojnega programa in regionalnega programa lahko več informacij dobite na občini, o regionalnem razvoju pa vas bomo v - prihodnjih številkih našega glasila še obveščali. Več o regionalnem razvoju lahko preberete tudi na domačih straneh Agencije Republike Slovenije za regionalni razvoj: <http://www.gov.si/meor/slo/regional/lregslo.html>.

OIKOS D.O.O.
Svetovanje za okolje

ODPRTJE CESTE NA BEZOVLJAK

Cesta s Prvin proti Bezovljaku je predstavljala velik problem za tamkajšnjo domačijo, saj so hude vode vedno znova uničevale cestišče. Po vsakem neurju je bilo cesto potrebno popravljati in tudi, ko sem prihajal na odprtje prenovljenega in delno asfaltirane cestišča, sem naletel na delavce, ki so popravljali obrobo pri potoku, ki prečka cestišče. V pretekli noči je namreč odneslo del te obrobe in potrgalo telefonsko napeljavo.

Srečni domačini so kar nestrpno pričakovali prihajajoče goste. Na nadmorski višini 820 metrov stoji njihov dom in cestna povezava z dolino jim bo omogočala vztrajanje, kljub težkim razmeram, v katerih živijo. Veliko ur, koliko, ne bi vedel povedati nihče, so porabili za vzdrževanje ceste in le asfaltna prevleka jih bo tega bremena rešila. Zaenkrat še ni kompletna. Manjka še približno

tristo metrov, ki pa so manj kritični od ostalega dela ceste. Dva mlaja stojita pred hišo in med njima trak, ki ga bo prerezal predstavnik občine. Naposled prispejo tudi gostje. Podžupan gospod Franc Cerar je z izbranimi besedami poudaril trud domačinov in delno prenovljeno cesto izročil namenu. Predsednik KS Trojane gospod Jože Razpotnik se je zahvalil vsem za pomoč in razumevanje, posebej še županu gospodu Anastaziju Živku Burji in gospodu Tomažu Cerarju, ki sta največ pripomogla, da bo odslej življenje na Bezovljaku lepše. Blagoviški župnik gospod Jože Vrtovec je cesto blagoslovil in zaželel varno vožnjo po njej. Nazdravili smo. Pogostitev, ki so jo pripravili domačini, pa je pokazala, kaj pomeni cesta za ta kraj.

Zopet bo nekaj ljudi naše občine živelo srečnejše; da to cenijo, so zares pokazali. Še ve-

liko je cest, ki jih ljudje potrebujemo, in ob solidarnosti in razumevanju bodo kmalu tudi zgrajene. Kdaj bo pa zgrajena cesta med ljudmi, ki jo najbolj potrebujemo, da bi lahko gradili ostale ceste, pa žal ne ve nihče. Trud za to pa se gotovo izplača.

V. G.

KAKO ZMANJŠATI STROŠKE I.

V zadnjem letu smo bili priča nenehnemu zviševanju cen energentov. Najbolj je nihala cena ekstra lahkega kurilnega olja, tj. energenta, ki ga uporablja največ gospodinjstev. Razmerje cen se je porušilo. Edina vzporedna primerjava je bila možna pri utekočinjenem naftnem plinu, katerega cene so rasle podobno kot pri ekstra lahkem olju. Podražila se je električna energija, v začetku decembra pa še zemeljski plin.

Če primerjamo te cene s cenami iz preteklih let, je zemeljski plin najcenejši, sledi lahko kurilno olje, najdražji pa je utekočinjeni naftni plin, najbolj značilne pa so velike razlike med njimi. Poraba energentov narasča povsod v svetu, s tem pa tudi onesnaževanje. Problem tople grede že povzroča sprememba podnebja.

Zaradi povečevanja porabe se količina fosilnih goriv, kamor sodijo vsa zgoraj našeta goriva, zmanjšuje.

Zaradi tega je nujno varčevanje z energijo ter učinkovitejša in bolj smotrna raba energije s sodobnimi napravami, ki porabijo manj energentov in imajo boljše izkoristke.

V gospodinjstvih je smiselno zmanjšati porabo energije za ogrevanje. Ker za ogrevanje porabimo največ energije, je tu tudi največ možnosti za zmanjšanje stroškov. Pravilno in učinkovito je kratkotrajno prezračevanje, kar pomeni, da v stanovanju ali v hiši nekajkrat dnevno (po pet minut) naredimo preprih. Med dolgotrajnim zračenjem po nepotrebnem izgubimo veliko toplote, obenem pa se ohladijo tudi stene. Prostori, ki jih manj uporabljamo, naj bodo manj ogreti (stopnišče, garaža, hodnik, shramba, spalnica...). Znižanje temperature v teh prostorih za eno stopinjo pomeni približno šest odstotkov nižjo porabo energije. Če na ogrevala namestimo termostatske ventile, se poraba zmanjša še za nekaj odstotkov.

Otežkočeno ali onemogočeno kroženje zraka ob radiatorjih pomeni toplotne izgube. Kroženje zraka najpogosteje ovirajo zavese do tal, preširoke okenske police, sušenje perila, založenost ip.

Če v nočnem času spustimo rolete ali zapremo polkna, zmanjšamo toplotne izgube. Ob daljši odsotnosti

prilagodite režim ogrevanja (nočni režim). Če ogrevate stanovanja z električno energijo, vklopite termoakumulacijske peči v času nižje tarife. Smiselno je vgraditi avtomatiko za samodejni vklop pri nižji ceni.

Dodatni prihranki so tudi posledica rednega vzdrževanja, npr. dimnika. Vzdrževanje ima poleg optimalnih pogojev delovanja tudi požarno-varnostne razloge. Dimnik naj bo pregledan in očiščen v določenih intervalih, ti pa so odvisni od vrste goriva. Najpogosteje je potrebno pregledovati dimnike pri uporabi trdih goriv. Tudi kotle je potrebno pregledovati in jih očistiti. Čiščenje ponavadi izvaja za to usposobljeni dimnikar, še bolje pa je, če to opravilo prepustimo pooblaščenemu serviserju. Čist kotel pomeni manjše toplotne izgube, če je kotel obložen, je poraba goriva višja, višja je tudi temperatura dimnih plinov (1 milimeter sajaste obloge poveča porabo goriva za štiri odstotke). Po čiščenju kotla je pomembna tudi nastavitve gorilnika, kar naj zopet opravi pooblaščen serviser. Čist in pravilno naravn gorilnik zagotavlja normalno obratovanje in optimalno zgorevanje v kotlu. Vsako leto pred nastavitvijo zamenjamo šobo, ki naj ustreza moči kotla.

Ivan Kenda, univ. dipl. inž.

OBVESTILO KMETIJSKE SVETOVALNE SLUŽBE VSEM KMEČKIM GOSPODARSTOM

Izvedba tečajev na osnovi prijav in vabilo na predavanje

V zadnjem času vedno več mladih kmetov sprašuje, kako priti do potrdila o statusu kmeta. To področje zakonsko opredeljuje Zakon o kmetijskih zemljiščih, št. 59 iz leta 1996. O izpolnjevanju pogojev odloča Upravna enota, v kateri ima občan prebivališče. Stranka, ki želi pridobiti status kmeta, mora izpolniti obrazec, v katerem natančno navede vrednost letne proizvodnje na posestvu (dohodek iz kmetijske dejavnosti mora doseči najmanj 2/3 letne povprečne plače na zaposlenega v Republiki Sloveniji v istem obdobju), predložiti dokazilo o posesti (posestni list, kupno, darilno ali najemno pogodbo). Kmet mora imeti najmanj poklicno kmetijsko izobrazbo ali opravljen preizkus znanja iz kmetijstva (22. člen). Ne glede na ta člen se šteje, da je kmet ustrezno usposobljen za opravljanje kmetijske dejavnosti, če je starejši od 30 let in ima od 15. leta starosti dalje najmanj pet let

delovnih izkušenj na kmetiji ali v posamezni kmetijski dejavnosti. To pomeni, da kmetje, ki ste mlajši od 30 let in nimate ustrezne kmetijske izobrazbe, kljub temu da na kmetiji delate že več kot pet let, ne morete pridobiti statusa kmeta, dokler ne boste izpolnili 30 let starosti. Pridobitev tega potrdila je osnova tudi za vstop v obvezno pokojninsko zavarovanje ali opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji (komunalna dela, delo s stroji).

V kmetijski svetovalni službi zbiramo prijave za tečaj:

TEČAJ ZA PRIDOBITEV KMETIJSKE IZOBRAZBE - STATUS KMETA

Tečaj bo izvajala Srednja kmetijska in mlekarška šola v Kranju predvidoma februarja, marca in aprila 2001. Tečaj vsebuje 4 dni po 4 ure tečaja in 1 dan 2 uri testa. Cena tečaja je 40.000 SIT. Prijave sprejemamo najkasneje do 20. februarja in nato do 20. marca na sedežih kmetijske svetovalne enote.

TEČAJ IZ PREDELAVE MLEKA

V mesecu marcu organiziramo začetni tečaj iz predelave mleka. Tečaje izvaja Srednja kmetijska in mlekarška šola v Kranju, v prostorih učne delavnice na posestvu Strahinj. Tečaj traja 15 ur (3 dni po 5 ur). Vsebuje teoretični del (mleko, sestavine mle-

ka, usirjanje, mlečnokislinske bakterije, posode in pribor, higiena, tehnološki postopki, napake na izdelkih) in praktični del (priprava jogurtov, kislega mleka, kefirja, izdelava poltrdega sira, mehkega sira, skute, masla, kisle smetane, maskarponeja, sladoleda, namazov in še kaj). Tečaj je namenjen tistim, ki razmišljate o možnosti predelave na domu ali kakršni koli ponudbi in direktni prodaji na domu in tudi tistim gospodinjam, ki želite mleko čimbolj koristno uporabiti v lastnem gospodinjstvu. Cena tečaja je 22.000 SIT. Prijave sprejema kmetijska svetovalna služba do konca februarja.

Tečaje bomo dokončno oblikovali na osnovi prijav in skušali sredstva zanje v celoti pokriti iz proračuna občine Lukovica za izobraževanje v kmetijstvu.

PREDAVANJE z naslovom Varovanje potrošnika pred zoonozami, mag. J. Koprivnikarja, ki je bilo predvideno za 6. 3. 2001, odpade, in bo v ponedeljek, 19. februarja, ob 10.00 uri v prostorih Kulturnega doma Janko Kersnik v Lukovici.

Vaša kmetijska svetovalca:
Marta Kos u.d.i.
in Tomaž Močnik u.d.i., I.r.

LIKOF, PLES IN SMEH, PA ŠE URŠKIN MEH

Bilo je nekje na začetku lanskega poletja, ko smo pisali o veliki njivi zelja pri Benkoviču v Blagovici. Zelje je kljub muhastemu poletju, a zato dolgi in lepi jeseni, dobro obrodilo. Miro Benkovič je takrat ocenil, da ga bo kakšnih sto ton, no, bilo ga je sto petindvajset ton. Zelje je tudi prodano, samo malo ga je še ostalo za Štajerce, pravi Miro.

Za končni likof je povabil Miro vse, ki so mu pomagali pri spravi lu zelja, na večerjo dober teden po novem letu. Tako se je na prisrčen in pohvale vreden način zahvalil Slavki, Jelki, Darinki, Ančki, Zorki, Matjažu, Tonetu, Pavli, Jožetu, še enemu Tonetu, Vinku in Blažu. Pa se ni končalo z večerjo. Po večerji je Urška s svojo harmoniko in petjem še posebej razmigala vse prisotne. Pelo in plesalo se je tja do tretje ure zjutraj. S to simpatično potezo si

O zadovoljstvu ne izgubljam besed

je Miro tudi za letos pridobil pridne roke za vse, kar bo že posejal ali posadil na svoji njivi velikanki.

Da so pobiralci zelja imeli težaško delo, pove podatek, da je povprečna glava tehtala okoli pet kilogramov, glava velikanka, ki jo

vidite tudi na sliki, tako pravi Miro, pa kar štirinajst kilogramov. Miro mi je sicer že zaupal, kaj bo raslo na njegovi njivi, drugi boste morali počakati do pomladi. Tudi tisti, ki jih po nepotrebnem boli glava zaradi njegovih ekspertiz.

Milena Bradač

NA OBISKU PRI ČEBELARJU

Skozi Rafolče je potrebno, pa mimo cerkve, prav v zgornji konec vasi, da se pride do čebelarja Antona Cirerja. Hišo ni težko prepoznati, saj panjske končnice krasijo vhod v čebelarso sobo. Prav v tej sobi pa najprej zagledaš pult z različnimi vrstami medu. Tako kot vhod, pa je tudi soba zelo estetsko opremljena s panjskimi končnicami, ki jih je naslikal naš slikar Drago Jerman. Stene krasijo priznanja, ki si jih je s kvaliteto medu prislužil Anton ali po domače Tone. Tudi dve večji mizi sta v prostoru, ob njih pa Bine in Niko razpravljata s Tonetom in njegovo ženo Jožico o skorajšnjem srečanju čebelarjev.

Kot pravi vohljač, po pozdravu najprej prislunem njihovi debati, potem pa le povprašam, od kje izhaja ta zaljubljenost v čebele. "V našem rodu so čebele doma že več stoletij, kolikor sem uspel ugotoviti," pravi Tone. "Že moj ded je vedel povedati o dolgi tradiciji čebelarjenja, na domu njegove žene pa je bilo čebelarjenje še starejšega datuma." Očitno sta čebelarjenje in Tonetov rod tako povezana, da se ni bati za nadaljevanje tradicije.

Kdaj si pa ti začel čebelariti?

"Tega je že 28 let. Začel sem na pobudo očeta z desetimi panji. Pa takrat nisem vedel dosti o čebelah, čeprav smo jih imeli doma. Kmalu sem se zavedel, da čebelarjenje zahteva veliko znanja in časa. Vendar je tako, da se moraš dosti učiti, ob tem pa čebele učijo tebe. Zlezejo ti pod kožo. Spoznavaš njihov življenjski prostor in počasi postajaš vse bolj del narave. Varuješ jo po svojih močeh in skrbiš, da onesnaženost čim manj prodira v življenjski prostor čebel. Pa tudi gojitev čebel ni kar tako. Zanje porabiš veliko več časa, kot ga zaposleni človek običajno ima, zato brez ženine pomoči nikakor ne bi mogel imeti sto družin in še primerno rezervo zraven."

To bi pomenilo, da letno pridelajaš kar okoli dve toni medu. Kako pa je s prodajo?

"Za toliko medu mora biti že dobra letina, vendar je pridelava odvisna predvsem od vremena in seveda od opazovanja narave. Čebele moraš pravi čas pripeljati na pravo mesto, sicer jih zastonj voziš na pašo. Vedeti moraš kdaj se na cvetju pojavi nektar

in kdaj na gozdnem drevju mana. S prodajo pa je bilo včasih lažje, ko je ves med odkupil Medex. Sedaj moramo vso prodajo urejati sami. Zato so nekateri že pridobili vsa dovoljenja. Pri meni je moč kupiti vse pridelke, ki sem jih ukradel čebelam: cvetni prah, matični mleček, propolis, med..."

Vse stene so polne priznanj, ki potrjujejo kvaliteto medu. Od kdaj že voziš med na ocenjevanje?

"Med je včasih ocenjeval le Medex, vendar ne tako kot je to organizirano sedaj. Izven Medexa so prvi začeli ocenjevati med pri Čebelariskem društvu v Polju pri Ljubljani, šele nekaj zadnjih let pa ga ocenjujejo na sejmu sadje v Gornji Radgoni. Seveda hočem ves čas preverjati kvaliteto pridelanega medu, zato sem tudi ves čas zraven. Za kvaliteto me-

du ni dovolj samo paša, ampak tudi delo s čebelami, zato sem ponosen na naše društvo, ki na teh ocenjevanjih dobi največ medalj."

Kdo pa bo v bodoče skrbel za ohranjanje čebelarke tradicije v tvojem rodu?

"To bo gotovo nečak Dušan, ki že deset let gospodari z desetimi panji. Seveda mu pomagam z nasveti. Sam pravi, da bo po ureditvi osnovnih življenjskih zadev, čebelarjenju posvetil več časa. Čebelarjenje je v krvi našem rodu, zato se ni bati za nadaljevanje."

Kaj pa si želiš v prihodnje?

"Predvsem čimboljših pogojev za življenje čebel. Blagovna znamka medu iz naše doline se mora bolj uveljaviti, saj ocene kažejo, da smo kvalitetni pridelovalci. Morali pa bomo poskrbeti tudi, da zavest o koristnosti čebeljih pridelkov najde svoj prostor v življenju vsakega človeka."

Hvala za razgovor. Gledam deljene bronaste, srebrne in zlate medalje za kakovost, ki visijo na stenah, se grejem pri kaminu in poslušam o čebelariskih opravilih, ki čakajo prisotne čebelarje. Premalo vem o čebelarjenju, da bi vedel, koliko dela je vložena v priznanja, ki jih vidim. Med njimi ni društvenega priznanja, ki ga je Tone dobil za svoje prizadevno delo, pa tudi ne priznanja Antona Janše III. in II. stopnje, ki jih je že prislužil. V svoji skromnosti je svoj odličja skrnil pred slučajnimi obiskovalci. Presneto, čebele pa ljudem privzgojijo res posebno žlahtnost.

V. G.

ZAHVALA

Turistično olepševalno društvo Brdo-Lukovica se zahvaljuje vsem, ki so na kakršenkoli način pomagali, da je društvo lahko dobro, v zadovoljstvo nastopajočih in obiskovalcev, izvedlo dobrodelno prireditev "MIKLAVŽEV VEČER ZAJČEVIH MELODIJ". Dobrodelni koncert je društvo priredilo ob 40-letnici ustanovitve in v spomin glasbenika Nika Zajca, zato je čisti dohodek prireditve namenilo otrokom, ki so pomoči potrebni. Ček v višini 500.000,00 SIT so podarili za akcijo Nedeljskega "ISKRICA V ŽALOSTNIH OČEH". Iz sredstev akcije je bila obdarjena tudi družina iz naše občine, ki ji je bila pomoč nujno potrebna.

Še enkrat se zahvaljujemo vsem, ki ste prispevali, in upamo, da bo takšnih prireditev, z vašimi prispevki, v letu 2001 še več.

Za TOD Brdo-Lukovica
Marta Urankar

ČEBELARSKI CENTER NAPREDUJE

Čebelarški dom v Lukovici bo dobil novo podobo. Zadnjega januarja se je preko šestdeset čebelarjev zbralo ob čebelarškem domu, kjer jim je predsednik gradbenega odbora gospod Vlado

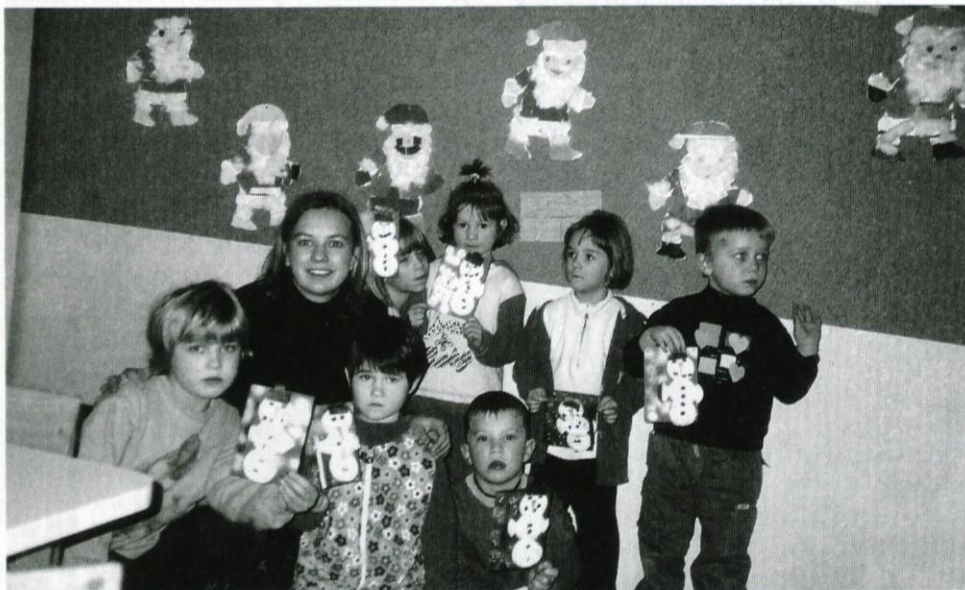
Pušnik predstavil že opravljeno delo in razložil letošnje načrte.

V preteklem letu so največ časa porabili za urejanje dokumentacije, pri čemer so zaradi prostorskih zahtev morali spremeniti osnovno podobo objekta, kar pa bo v končni stopnji le zadovoljilo potrebe po prostorih, ki jih za nameravane vsebine nujno potrebujejo. V prostorih so zamenjali okna in jih delno že zastekli, tako da je omogočeno napeljevanje energetskih vodov, kar se trenutno izvaja. Ureditev okolice je prednostna naloga tega leta. Nujno bo posaditi medovite rastline, da bodo do odprtja doma dosegle primerno rast. Nadalje bodo uredili prizidke. Koliko bo opravljenih del, pa je seveda odvisno od sredstev.

V nadaljevanju srečanja so udeleženci poslušali predavanje o Petru Pavlu Glavarju in njegovem prispevku k umnemu čebelarstvu.

V. G.

POTUJOČA KNJIŽNICA LUKOVICA NAS POPELJE TUDI V PRAVLJIČNE URICE

Pravljlične urice v Krašnji

Da je knjižnica samo dolgočasna, tiha ustanova, kamor učeni hodijo prebirat dnevno časopisje in študirat strokovno literaturo, že dolgo časa ne velja več, še posebej pa se tega zavedajo vsi tisti mali prijatelji knjižnice, ki tam preživljajo zanimive proste urice in se izgubljajo med množico zabavnih knjižic. Zabavne so tudi popoldanske urice, ko se knjižničarji trudijo, da bi otro-

ke kar najbolje popeljali v svet pravljic, med tiste prave čarovnice in škrate, skozi ustvarjalno igro pa otroci odpotujejo v svoj lastni svet domišljije. Ja, prav zabavno je, še posebej takrat, ko pridejo na obisk lutke. Tako je nastala ideja, da bi vso, to veselje prenesli tudi tistim otrokom, ki jim je matična Knjižnica Domžale predaleč. V prejšnji številki Rokovnjača smo lahko prebirali o

Potujoči knjižnici Lukovica, pravi knjižnici na kolesih. Le-ta se po določenem urniku prevaža po oddaljenih vaseh občine Lukovica in razveseljuje otroke in starejše. Tako so se rodile tudi prave "mobilne" pravljlične urice. Zakaj bi otroci ostali prikrajšani tiste lepe trenutke s knjigo samo zato, ker starši nimajo časa, da bi jih peljali v oddaljeno mesto? Že tretje leto se tako pravljlični svet seli dvakrat mesečno v OŠ Krašnja in enkrat mesečno v malo šolo v Šentvid. Pravljličarka Anita skupaj s pravljličnimi junaki gosti otroke, stare od 4-6 let. Skupaj poskušamo vsaj za trenutek zajadrati v nek nov svet, ustvarjamo, se igramo, decembra pa smo si v OŠ Krašnja ogledali pravo lutkovno predstavo. Da otroci ne zamudijo svojih pravljličnih prijateljev, vsakič skrbita g. Požar in g. Mateja, ki skrbno razdelujeta obvestila, zato otroci le skrbno preberite, kdaj se spet vidimo.

Skratka, dolgčas nam ni nikoli, zato vabim vse tiste malčke, ki še niste slišali za nas, pa tudi vse tiste, ki ste letos še premajhni, pa se nam boste lahko pridružili naslednje leto, ko bodo na tortici že štiri svečke.

Pravljličarka Anita

SNEGULJČICA IN SEDEM PALČKOV

Milena Iglič, učiteljica četrtega razreda Osnovne šole Janka Kersnika Brdo, podružnica Blagovica, je mentorica dramskega krožka v šoli. Že enajsto leto teče, kar v šoli na Blagovici vodi ta krožek. Začetek je bil leta 1990 in sicer z miklavževanjem, kar je bilo pogumno dejanje, kajti takrat je vladal še stari režim. Tako vsako leto nastane kakšna nova igrice, lani je bila Trnuljčica. Njen neutrudni duh, iznajdljivost ter predvsem smisel in potrpežljivost za delo z otroki, ji je pomagalo, da je v njeni lastni priredbi nastala Sneguljčica in sedem palčkov. Pri ustvarjanju predstave ji je pomagala vzgojiteljica v mali šoli Monika Gorišek z glasbenimi vložki. Tudi pesmice v igrici so plod njenega dela. V igrici je sodelovalo trinajst učencev tretjega in četrtega razreda.

Povprašala sem mentorico, koliko časa so potrebovali, da so igrico predstavili gledalcem. "Vadili smo že od jeseni, vsak ponedeljek peto uro in zjutraj pred poukom. Veste, otroci zelo radi sodelujejo, ker vedo, da bodo nastopi sledili tudi drugje. V decembru smo se tudi pripravljali na miklavževanje, ki ga že vrsto let pripravljam, tako da so otroci petega in šestega decembra ostali kar ves dan v šoli. Da jim lačni želodčki le ne bi preveč krulili, sva jim z vzgojiteljico Moniko kosilo pripravili v šoli sami."

Sneguljčica s palčki je zabavala gledalce po odrskih deskah v Blagovici že na miklavževanju, 24. decembra na kulturni dnevi, se odvrtila na Trojane in zopet po klancu navzdol na Osnovno šolo Janka Kersnika na Brdo, kjer jih je sindikat povabil, da je igrala učiteljskim otrokom in 15. januarja letos prejela povabilo gospe Bože Požar, vodje krašnje šole. Trenutno je utrujena in s palčki počiva. Pri miklavževanju jim vsako leto pomaga tudi ekipa angelov in parkeljnov iz Zgornjih Lok. Tudi za Božička in

dedka Mraza, ki sta ju odigrala dva učenca četrtega razreda, je Milena Iglič sama napisala scenarij.

Pa niso blagoviški učenci pridni samo pri dramskem krožku. Vsako leto sami izdelajo novoletne voščilnice, ki jih otroci tudi prodajo. Izkupiček je namenjen raznim potrebščinam v šoli. Tako so lani kupili fotoaparata, umetno smrečico in jaslice, včasih ostane kakšen tolar še za naravoslovne dneve, skromna darila za učiteljice, kajti učenci četrtega razreda bodo nadaljnja štiri leta obiskovali šolo na Brdu. Letos načrtujejo nakup drobnih električnih aparatov za tehnični pouk.

Učiteljica Milena Iglič poučuje četrty razred v Blagovici že štirinajst let. Utrip kraja, šole, dobro pozna, pozna tudi svoje četrtošolce. Ima jih zelo rada, zna jih motivirati, saj pravi, da pri njej ni nobenih razgrajanj med odmori, kaj šele pri

pouku. Ja, učiteljev posluš za učenca in motivacija pa sta že dobra pogoja za uspeh otrok.

Seveda ne smemo prezreti tudi bližajočega se kulturnega praznika - osmega februarja, ki ga bodo v šoli primerno počastili. Učiteljica prvega razreda Marija Arh pripravlja s prvošolčki in ob sodelovanju ostalih otrok lutkovno igrice Zaljubljeni žabec. Igrica ponazarja na otroški duši razumljiv način Prešernovo nesrečno zaljubljenost. Žabec je v igrici zaljubljen v račko in išče način, kako bi ji to povedal. Tako mu njegov živalski prijatelj na razne načine svetuje, kako naj se približa rački. Nesrečni padec in polomljena nogica pripomre, da zaljubljenec končno najde pot do račjega srca. Igrica je lepo vpeta v recital Prešernovega življenja in njegovih pesmi.

Milena Bradač

OBISK V DOMU OSTARELIH

V četrtek, 4. 1. 2001, smo z učenci 5. c razreda obiskali ostarele občane v domovih v Domžalah in Mengšu.

Na obisk smo se pripravljali ves december. Izdelovali smo čestitke in pripravljali program. Sodelovali smo vsi učenci skupaj z razredničarko. Izdelali smo okoli 400 čestitk, kar ni malo, saj smo želeli, da dobi vsak varovanec čestitko z najboljšimi željami v letu 2001. Pripravili smo tudi kulturni program. Najprej smo zaželeli veliko zdravja in sreče tistim, ki so nas poslušali, nato pa smo obiskali še tiste varovance, ki nas niso prišli poslušati. Vsakemu smo dali tudi čestitko, ki so je bili zelo veseli.

Na njihovih obrazih smo razbrali, da so srečni. Gotovo se je marsikdo spom-

nil svoje mladosti. Rekli so nam, naj še kaj pridemo. Tudi mi smo bili zadovoljni, saj smo jim polepšali dan.

Zelo smo bili veseli sprejema delavcev v domovih. Sprejeli so nas z nasmehom in lepo besedo. Na koncu pa so nas obdarili s piškoti in čajem oz. sokom.

Radi bi se zahvalili g. Cirilu Gerčarju, ki nas je peljal, in g. županu, ki nam je omogočil brezplačen prevoz.

Prijetno je bilo videti učence, kako zavzeto so se lotili izdelovanja čestitk in programa. Bili so zelo navdušeni nad obiskom. Mislim, da je bila to zanje nova izkušnja. Srečali so se z ostarelimi in njihovimi težavami, kar jim je odprlo razmišljanja o življenju in staranju ter jih okrepilo v občutljivosti do sočloveka.

Jana Kovič

ŠOLA V NARAVI IN TABORI NA OŠ JANKA KERSNIKA BRDO

Čas, v katerem živimo, postavlja pred posameznika visoke zahteve, da lahko sledi hitremu razvoju in komaj še obvladljivemu tempu življenja. Odrasli se sprašujemo, kako uskladiti vsakodnevno delo za preživetje z zahtevno vlogo starševstva. Skrbita nas vzgoja naših otrok, ki so izpostavljeni naraščajočemu nasilju in ponudbi najrazličnejših mamljivih nadomestkov za "srečo". S strahom spremljamo visoke standarde znanja, ki so postavljeni pred naše otroke pri vključevanju v nadaljnje izobraževanje. Šola se zave da svoje pomembne vzgojno-izobraževalne naloge in dolžnosti, da program prilagaja potrebam časa, predvsem pa učencev in staršev. Tega pa ni več mogoče uresničevati samo v okviru obveznega osnovnošolskega programa, ampak šole iščemo druge poti, oblike in metode dela. Učencem ponujamo zimsko in letno šolo v naravi in tabor. Starši postavljajo vprašanja o financiranju teh programov ne samo šoli, ampak kot smo prebrali v zadnji številki Rokovnjača, tudi gospodu županu občine Lukovica. Zato se mi zdi potrebno obširneje predstaviti nadstandardni program šole, saj starši kljub pojasnilom na roditeljskih sestankih stvari ne poznajo dovolj dobro, ko cene naših programov primerjajo s cenami na drugih šolah.

Šola v naravi in tabori spadajo v tako imenovani nadstandardni program, ki je izven obveznega programa, učenec se ga udeleži prostovoljno s soglasjem staršev, financirajo pa ga starši. Program šole v naravi in taborov vsako leto predstavimo na svetu šole in svetu staršev ter na roditeljskih sestankih. Starši otroka pisno prijavijo na podlagi obvestila, v katerem je poleg časa in kraja izvedbe šole v naravi ali tabora navedena tudi **specifikacija stroškov**. Ta zajema:

- bivanje in prehrano,
- stroške spremljevalcev (učiteljev, smučarskih ali plavalnih vaditeljev...), pri čemer se šola glede števila in usposobljenosti spremljevalcev drži normativov, ki so določeni z zakonom,
- prevoz,
- cena smučarske vozovnice, če gre za zimsko šolo v naravi,
- stroške morebitnih vstopnin in podobno.

Ko starši primerjate ceno programa z drugimi šolami, je treba upoštevati naslednje:

- trajanje šole v naravi ali tabora (več dni, višja cena);
- število vključenih učencev (manj učencev pomeni višjo ceno na učenca);
- izvedba programa v Centru šolskih in obšolskih dejavnosti (cena nižja) ali izven takega centra (cena višja);
- morebitno sofinanciranje za vse učence s strani občine, v kateri se nahaja šola, ali s strani krajevnih skupnosti, gasilskih, športnih društev ali podjetij, obrtnikov, Zveze prijateljev mladine ali še koga;
- sofinanciranje letne šole v naravi, ki je za vse šole enaka s strani Ministrstva za šolstvo, znanost in šport in velja izključno za letno šolo v naravi s tečajem plavanja.

Letna šola v naravi s tečajem plavanja za učence četrtilih razredov je sedemdnevna, sofinancira jo Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport na naslednji način:

- 1700,00 SIT na vsakega učenca na dan,
- 15 % ministrskih sredstev še dodatno za socialno ogrožene.

Sredstva za socialno ogrožene delimo na podlagi pisnih vlog staršev po izdelanih merilih, ki jih je potrdil svet staršev in so enaka kot za regisirano prehrano.

Starši vlogi s podatki in opisom življenjskih razmer priložijo fotokopijo Odločbe o otroškem dodatku in izjavo o tem, da dovolijo uporabo osebnih podatkov v namene dodeljevanja finančne pomoči. Šola pri obravnavi vlog dosledno upošteva zakonska določila o varovanju osebnih podatkov in varuje vse podatke staršev iz vlog, prav tako varuje podatke o dodeljeni pomoči.

Zimska šola v naravi s tečajem smučanja za tretje razrede matične šole (na podružnicah za tovrstno šolo v naravi ni dovolj zanimanja) je šestdnevna. Očina Lukovica iz proračunskih sredstev po sklepu Sveta občine prispeva izključno za socialno ogrožene. Tudi ta sredstva delimo na podlagi vlog staršev po zgoraj navedenem postopku. Zveza prijateljev mladine iz Lukovice tudi prispeva sredstva, vsako leto različno vsoto. Letos je to 30.000,00 SIT za vse udeležence zimске šole v naravi.

Vsi ostali programi – tabori so od dvodnevni do petdnevni in so

organizirani za učence od male šole do sedmega razreda, različno na matični šoli in podružnicah.

Za vse udeležence teh taborov prispeva šola sama sredstva na podlagi vlog staršev po zgoraj navedenem postopku. Sredstva zberemo na vsakoletni akciji zbiranja odpadnega papirja, za letošnje šolsko leto pa smo dobili tudi 60.000,00 SIT od Ljubljanske banke iz Domžal.

Za šolo v naravi in tabor prispevajo tudi nekatere krajevne skupnosti, društva, podjetniki, in sicer za učence z njihovega področja, to velja predvsem za Krašnjo in Blagovico. Prispevajo različne vsote na učenca.

Centri šolskih in obšolskih dejavnosti: programi v teh centrih so cenejši, ker jih sofinancira ministrstvo. Teh centrov je po Sloveniji že kar veliko, a še vedno premalo, da bi zadovoljili potrebe vseh šol. Vsako leto uspemo priti vsaj z enim razredom v tak center (že nekaj let so to oddelki šestih razredov). Tako vsak učenec vsaj enkrat v letih šolanja pride na vrsto za to cenejšo vrsto programa. Če se bo število centrov povečalo, upamo, da bomo lahko organizirali še več taborov v teh centrih po ugodnejših cenah.

Iz zgoraj navedenega je jasno, da je primerjanje cen šol v naravi in taborov med šolami zelo zavajajoče in netočno, če ne poznamo prav vseh podatkov. Zato prosimo starše, da vsa vprašanja v zvezi s ceno šole v naravi in tabora postavljajo strokovnemu delavcu šole na roditeljskem sestanku, govorniki uri, na svetu staršev, svetu šole ali osebno pogovoru. Če poznate ceno programa z druge šole in jo želite primerjati z našo ceno, prinesite s seboj točne podatke, ki bodo omogočili ustrezno primerjavo. Veseli bomo vsakega predloga, kako poceniti dejavnosti, ki bremenijo vas – starše. Prav tako si želimo vaše pomoči pri pridobivanju dodatnih sredstev za naše programe. Šola na prošnje za sponzorska sredstva dostikrat ne dobi niti odgovora.

Vsi skupaj želimo vašim otrokom – našim učencem omogočiti doživljanje šole in učenja na drugačen, privlačnejši, aktivnejši način. Mi smo prepričani, da se je vredno potruditi.

Zdenka Pengal,
ravnateljica

SPOŠTOVANI STARŠI

Približujejo se zimske počitnice, čas brezskrbnega rajanja in veselja. Ob pričetku druge polovice šolskega leta bi v tem članku izkoristil priložnost za opozorilo staršem in šolarjem. Predvsem starši otrok, ki hodijo sami v osnovno šolo morajo paziti in opozarjati otroke, da spoštujejo prometne predpise in prometne znake, saj bomo le tako sami največ prispevali k večji varnosti za varno pot v šolo in domov.

Nekaj priporočil:

Otroci morajo imeti na poti v prvi razred osnovne šole ter vrtec spremstvo. Spremljevalci so poleg odraslih oseb lahko tudi otroci stari od 10 do 14 let, če to dovolijo starši otroka.

Otroci morajo ponoči in ob zmanjšani vidljivosti med hojo po cesti nositi na vidnem mestu predpisan odsevnik - kresničko.

Otroci, ki obiskujejo prvi razred osnovne šole morajo na poti v šolo

in iz nje nositi poleg odsevnika tudi rumeno rutico, nameščeno okoli vratu.

Pešci morajo hoditi po površinah namenjenih za hojo pešcev. Če le-te niso urejene smejo izjemoma hoditi tudi po drugih površinah (kolesarska steza, cesta), pri tem pa ne smejo ovirati drugih udeležencev v prometu, katerim je omenjena površina namenjena. Zunaj našelja, kjer ni urejenih površin za pešce, morajo pešci hoditi ob levem robu vozišča v smeri hoje, vendar lahko uporabljajo le 1 meter ceste.

Izjemoma lahko pešci hodijo po desni strani vozišča v smeri hoje, če je to zanje varneje (nepregleden ovinek, plaz).

Pešec mora prečkati cesto ali kolesarsko stezo na prehodu za pešce, če je le-ta oddaljen več kot 100 metrov pa sme cesto prečkati izven prehoda za pešce. Pešec ne sme prečkati vozišča izven prehoda za pešce, kadar sta smerni vozišči ločeni fizično ali ju ločuje neprekinjena črta.

Pešec mora prečkati vozišče brez ustavljanja in po najkrajši poti, predno stopi na vozišče se mora prepričati, ali lahko to varno stori.

Naprošamo vas, da v prisotnosti otrok in tudi sicer ne kršite cestno-prometnih predpisov, saj boste s tem pripomogli k varnejši udeležbi v prometu, prav tako bodo vaši otroci, ko vas bodo posnemali v udeležbi v prometu varnejši. V šoli se pozanimajte, kje mimo vašega doma poteka varna šolska pot in po njej spremljajte otroka v šolo.

Policisti in drugi občani, ki nam pomagajo spremljati promet ob začetku šolskega leta se bomo potrudili, da bo šolska pot varna, cilj pa bomo dosegli s doslednim spoštovanjem cestno-prometnih predpisov udeležencev v prometu ne samo v okolici šol in ne samo ob navzočnosti policistov ampak vedno ob udeležbi v prometu.

Vodja policijskega okoliša
Marko Kladnik

ŽALOSTNA PODOBA RAJA

Mrzla sobota. Premrzla, da bi kar koli počel okoli hiše, prelepa, da bi posedal pred televizorjem in kradel bogu čas in sebi užitke.

Zato se toplo oblečem, obujem gumijaste škornje, vzamem fotoaparatus in grem ven.

Nameraval sem dokončati turo, ki sem jo začel že pred nekaj dnevi, pot po potoku Vrševnik proti Preserjam pri Zlatem Polju. Široko dolino, ki se začne pod Skrhanijo pri Rafolčah, kazi nova poseka pod daljnovodom, vendar je to pač davek napredka, ki ga plačujemo. Kljub temu je dolina še vedno zelo lepa.

Po približno petnajstih minutah se dolina zoži do te mere, da si prisiljen stopiti v strugo potoka, ki veselo žubori iz grape, ki se odpira pred teboj. V tem času je voda nekoliko višja zaradi obilnega deževja, ki je dodobra napolnilo vodotoke pred nekaj tedni.

Hodim po strugi potoka navzgor in uživam v miru in tišini, le vodno žuborenje se monotonno preliva v čudovit dan. Z leve in desne se v strugo zlivajo majhni studenčki, njih bregovi so odeti v praprot in mah, na katerih je narava ustvarila prekrasne ledene čipke, kajti temperatura je kar nekaj stopinj pod ničlo.

Hoja po vodi je začuda prijetna in prav nič ne zebe v noge, saj je voda toplejša od zraka. Počasi se pomikam vedno višje in višje po strugi. Iz mirnega toka v spodnjem delu se potok spreminja v poskočne kaskade in slapove, ki ustvarjajo tolmuhe, v katerih lahko opaziš tudi ribo, če se potuhneš, da te žival ne zazna. Hoja navzgor postaja bolj zahtevna saj se struga vedno bolj vzpenja in v daljavi že zaslutim konec grape in s tem verjetni izvir potoka.

Tu nekje sem pred nekaj dnevi izstopil iz struge in se vzpel po strmem bregu navzgor proti Straži, kjer sem prišel na cesto, ki vodi proti Vrhovljam. Sedaj pa sem se odločil, da grem po strugi potoka do samega izvira.

Prebijam se preko skal, korenin in vejevja naprej in v naslednjem trenutku zagledam dve srni, ki sta se napajali v tolmuhi le nekaj metrov pred menoj. Živali me nista opazili, sam pa sem obstal kot vkopan in zrl v čudovit prizor. Premik roke, ki je segla po fotoaparatu pa je bil dovolj, da sta me srni opazili in jo jadrno ucvrli v breg nekam proti Straži. Kljub temu da sem zamudil dober posnetek, sem bil zadovoljen, saj

sem dosedaj poslikal že celo dolino in med posnetki je nekaj res lepih.

Še vedno pod vtisom srečanja s srnami sem nadajeval počasno vzpenjanje proti koncu doline. Pot so mi oteževala podrtá drevesa, ki jih je podrlo neurje bogve pred koliko leti. Po stanju drevja, ki leži križem po soteski lahko sklepam, da tu leži morda že nekaj desetletij. Glede na to tudi človeka v tej dolini že dolgo ni bilo. V nasprotnem primeru bi bilo podrto drevje verjetno pospravljeno in grapa bi bila čista in lepo prehodna.

Uspelo mi je priti čez podrto drevje in le s težavo sem sledil toku potoka. Prepleteno vejevje, preraščeno z robidovjem, ti da občutek, da se prebijaš skozi pragozd. No, na koncu mi je uspelo in za naslednjo okljuko potoka sem zagledal prelep slap, sicer majhen, vendar zato toliko bolj ljubek. Za njim se je nad previsom pokazal konec doline, katere dna od tu ni bilo mogoče videti.

Morda bi bilo bolje, če bi se tukaj obrnil ali se povzpel po enem od bregov na plano in s tem ohranil prijetne občutke in vtise ob obisku te lepe doline. Vendar me je gnalo naprej.

lišče pri spomeniku ob "kamnolomu" nad Vrhovljami. Ob spomeniku stoji, kot v posmeh nam vsem, oguljena tabla, na kateri verjetno piše, da je prepovedano odlaganje odpadkov. Vendar smo Slovenci pač narod, ki uživa v stvareh, ki so prepovedane, le da nas nihče ne vidi in ne sliši. V tem primeru je vse dovoljeno, pa čeprav gnojnico zlijemo samo k sosedu, le da pri nas ne smrdi.

Kakšen šok in razočaranje! Takoj za slapom sem stopil na prvo plastenko DELTA INA motornega olja. Od tu naprej pa samo še groza. Avtomobilske gume, pralni stroji, pločevinasti sodi, emajlirana posoda in vsa mogoča in nemogoča navlaka je zatrpala izvir potoka, katerega sem si na vsak način želel ogledati. Na mojo veliko žalost in gnus je bil izvir poln odpadkov. Nekdo je očitno menjal pod v štali ali svinjskem hlevu in ves odpadni material preprosto zvalil v grapo - v izvir potoka. Da pa je bila mera polna, sem ob izhodu iz grape v Preserjah ob glavni cesti opazil hlevski gnoj, ki je navožen za cesto, prav nad mestom, kjer izvira Vrševnik. Naj povem, to ni gnojišče, pač pa je nekdo, ki ima očitno preveč gnoja, le-tega preprosto skipal v grapo pod cesto. Kaj to pomeni za sam potok, mislim, ni potrebno posebej razlagati.

Iz idile, ki me je spremljala skoraj vse dopoldne, sem prišel v nagnusno smetišče, ki je pač odraz našega odnosa do okolja in naše zaplotkarske miselnosti, češ, da le ni na mojem dvorišču, pa je vse v redu.

Ko smo osebno prizadeti, imamo polna usta okolja in varstva narave, ko pa gre za splošne dobrine, pa to ni več naša stvar, pač pa stvar komunale, občine, države...

Pa da me Preserjani ne bodo napak razumeli. Nisem se spravil nadnje in nad njihovo "smetišče". Takih smetišč je na pretek za vsakim vogalom, v vsaki malo bolj skriti kotanji, grapi, dolini. Lep primer - lep v prenesenem pomenu - je divjje odlaga-

lišče pri spomeniku ob "kamnolomu" nad Vrhovljami. Ob spomeniku stoji, kot v posmeh nam vsem, oguljena tabla, na kateri verjetno piše, da je prepovedano odlaganje odpadkov. Vendar smo Slovenci pač narod, ki uživa v stvareh, ki so prepovedane, le da nas nihče ne vidi in ne sliši. V tem primeru je vse dovoljeno, pa čeprav gnojnico zlijemo samo k sosedu, le da pri nas ne smrdi.

Mar se res ne zavedamo, da odlaganje svinjarije po potokih in brez-nih ogroža vse nas? Če pa že ne maramo sami sebe, pomislimo na naše otroke in vnuke, ki bodo prišli za nami in prevzeli dediščino kakršno jim bomo zapustili mi, ki se tako radi trkamo po prsih, kako smo boljši od Balkancev in njim podobnih.

Vem, da to pisanje ne bo spremenilo dejstva, da imamo zasvinjano občino z vsemogočimi divjimi odlagališči, za katera smo krivi sami. Vem, da nič ne pomaga, če s prstom pokažeš na krivca, ker moramo najprej počistiti pred lastnim pragom (toda ne v potok ali grapo) in šele potem kazati na tuje napake, vendar iskreno upam, da bo ta moj prispevek vzbudil slabo vest tistim, ki zavestno odmetavajo svinjarijo po naših gozdovih.

Vsem, ki živite z naravo, želim čimveč lepih izletov po kotičkih naše občine, ki je, verjemite mi, res lepa. želim vam čim manj plastenk DELTA INA pod nogami in čimveč prijetnih uric ob potepanju po brez-potjih in gozdovih naše občine.

Roman Lenarčič
Rafolče

BILI SMO V ČEŠNJICAH

Z učiteljem smo se odločili, da gremo v četrtek in petek v Češnjice. V četrtek, 19. 10. 2000, ob osmih smo se zbrali ped šolo. Kombi je najprej odpeljal dečke, potem pa še deklice.

Potovalke in nahrbtnike smo zložili v tovarišev vikend.

Pomalicali smo in odšli na pohod do Lasenega in do Špika. Na Lasenu smo videli konja Nuško in ovna ali muflona. Videli bi tudi jelene, če ne bi bili preglasni.

Na poti do Špika smo nabirali gobe. Končno smo prišli na Šipek. Zakurili smo ogenj ter pekli hrenovke in gobe. Tri fante smo zadolžili, da pazijo ogenj, ostali pa smo odšli do nekega izvira in iz njega pili vodo. Na poti do izvira smo našli nekaj jurčkov. Počasi smo se vrnili k vikendu.

Zvečer smo zunaj zakurili ogenj in se ob ognju šli različne igrice. Pregeljal nas je dež in smo morali noter, na toplo. Večerjo so najprej dobili fantje, potem pa še me punce.

Fantje so odšli spat k Luku Videgarju.

Punce smo se usedle k mizi ter se pogovarjale in pele. Pridružil se nam je tudi tovariš. Ko smo se pogovorile in vse, kar smo mislile, odpele, smo se preoblekle v pižame in odšle v postelje. Malo smo se še pogovarjale in zaspale. Vstali smo ob sedmih zjutraj. S Polono sva bili dežurni za zajtrk. Zajtrkovali smo žgance. Pospravili smo mizo ter potovalke in nahrbtnike.

Šli smo na pohod po Češnjicah in se ustavili pri kozolcu, kjer smo videli brano, plug, drevo in krošnjo. Šli smo naprej do neke zapuščene njive, ki je bila pred osem-

najstimi leti zadnjič obdelana. Zdaj je zaraščena s travo in mladimi drevesi. Potem smo šli še do cerkve in si ogledali kapelo, visoko obzidje in več kot petsto let staro lipo. Vračali smo se mimo stare šole. Ko smo prišli do vikenda, nas je čakalo kosilo.

Po kosilu smo se odpravili še na en pohod. Hodili smo malo po cesti, malo po gozdu. Videli smo veliko zelišč in jih nekaj nabrali. Videli smo tudi umivalnico divjih prašičev, mravljišče, luknjo detlja, pa tudi najvišja drevesa v Črnem grabnu, to so bukve. Šli bi pogledat še lisičin brlog, a nam je zmanjkalo časa.

Počasi smo se vračali. Čez nekaj časa smo prišli do vikenda, kjer smo jedli kostanj, ki smo ga prinesli od doma. Počakali smo starše, da so prišli po nas.

Imeli smo se zelo lepo!

Neža Iglič, 4.a

OLIMPIJSKA PRVAKA V LUKOVICI

Kadar se v Lukovici ali Krašnji pojavi uspešen športnik, se nam ni potrebno spraševati, kako je zašel v naš kraj. Marjan Štrukelj, predsednik Športnega društva Krašnja, je prav gotovo tisti, ki ga je povabil. Njegova neposrednost in iskrenost prepriča vsakega, da je v našem kraju zares dobrodošel. Tako se je zgodilo, da je za nagrado pri novoletni križanki, objavljeni v društvenem glasilu Informator, pripravil srečanje z olimpijskima prvakoma Iztokom Čopom in Lukom Špikom, veslačema, ki sta za našo državo osvojila prvo zlato olimpijsko medaljo.

V torek, 30. januarja, sta naša športna junaka res našla gostilno Bevc in v njej štiri od petih izžrebancev, pa seveda organizatorja Marjana, mladega dopisnika Informatorja Luka Maslja in direktorja občinske uprave Vinka Pirnata. Presenečena nad domačnostjo in prijetnim vzdušjem, sta se hitro razgovorila. S

Srečanje z olimpijskima prvakoma

sogovorniki sta kar v nekakšnem družinskem vzdušju preživela nekaj uric, ki pa so za vse prehitro minile. Ob odhodu sta povedala, da jima je bilo pri nas všeč prav vse, od hrane, pijače in postrežbe v Bevcovi gostilni, do ljudi, s katerimi sta preživela večer in zara-

di katerih bosta zagotovo še prišla v naš kraj.

Tako je naš Marjan primaknil še en kamenček v predstavljanju naše Občine ljudem, ki zaslужijo našo privrženost in spoštovanje.

V. G.

OBČNI ZBOR PLANINSKEGA DRUŠTVA BLAGOVICA

Planinsko društvo Blagovica je na letnem občnem zboru v kulturnem domu v Blagovici predstavilo svoje delo, gospodarjenje, pridnost in aktivnost. Po uvodnem nagovoru predsednika društva Viktorja Usa, so posebno lepo pozdravili tudi goste iz PD Kamnik gospoda Štefulo in Klemenca, PD Domžale gospoda Primožiča, predsednika KS Blagovica gospoda Prašnikarja in predsednika PGD gospoda Florjančiča. Sledil je dnevni red zбора in poročila posameznih sekcij oziroma odsekov.

Predsednik Viktor Us je v svojem poročilu pohvalil pridnost in požrtvovalnost vseh članov društva. Kot dobri planinci so se izkazali z očiščevalno akcijo poti od Blagovice do Golčaja in naprej do Limbarske gore in na drugi strani od Gradišča do Vinj in zopet do Limbarske gore. Uredili so tudi okolico cerkve na Golčaju, pomagali pri urejanju prometa v času blagoslovitve cerkve svete Neže na Gočaju. Po pleskanju kulturne dvorane v Blagovici so leto temeljito počistili. Zelo dobro sodelujejo z osnovno šolo v Blagovici, in občino Lukovica, dobro sodelujejo tudi z meddruštvenim odborom.

Poročilo je podala tudi tajnica planinskega društva, Joži Pustotnik. Poudarila je, da so tudi tokratne novoletne voščilnice, ki so jih poslali ostalim društvom, sponzorjem in donatorjem, kupili v osnovni šoli Blagovica, kjer jih otroci izdelujejo sami. Vrnjenih je bilo 78 pravilno izpolnjenih dnevnikov o prehojenih poteh. Ugotavlja, da se Rokovnjaške poti udeležuje premalo planincev matičnega društva. Joži Pustotnik je dobila tudi planinsko priznanje za petletno požrtvovalno delo v društvu.

Bojan Pustotnik je pripravil poročilo vodniško - izletniškega odseka in mladinskega odseka planinskega društva. Opravili so zimski pohod Golčaj - Špilka in v februarju na Janče, sprehodili so se po moravški dolini in njihovi planinski poti, v aprilu obiskali Haloze, v juliju osvojili Ojstrico, v avgustu Triglav, septembra jim Brane ni uspelo osvojiti zaradi slabega vremena, oktober jim je priplezal Dobrč, prehodili so tudi del Rokovnjaške planinske poti in decembra zaključili na Limbarski gori. Udeležba pohodov je bila v povprečju dvajset odstotna. Lep uspeh, ni kaj. Da bi bila njihova planinska pot in hoja varna, so poprosili

medicinsko sestro Irmo Markovšek za obnovitev znanja iz prve pomoči.

Ker pa je Bojan Pustotnik mentor mladinske sekcije planinskega društva Blagovica, je podal poročilo tudi o njihovem delovanju v preteklem letu. Mladi planinci nočejo prav nič zaostajati za svojimi starejšimi, zato si pogledjmo tudi njihove prehojene poti. Januarja iz Planice v Tamar in do Črnih vod, februarja družinsko na Janče, marca poslušajo Irmo Markovšek, aprila na Nanos (po strmi poti, se ve), še istega meseca Rokovnjaški pohod. Zaradi letošnjega slabega vremena je nekaj poti neosvojenih, junija piknik na Golčaju, julija z ostalimi na Ojstrico, ker pa jim je zmanjkalo sape v mladih pljučih, so se zadovoljili kar s Korošico, septembra je bil njihov Grintavec. Letos so se prvič udeležili tekmovanja Mladina in gore v Tacnu, kjer so osvojili zadovoljivo mesto.

Zagotovo planinske poti ne bi bile tako varne, če markacijski odsek poti ne bi dobro označil in vse leto pridno obnavljal. Največ dela so imeli na strmih delu poti proti Špilku, pa pod Gradiščem, kjer so zgradili zadrževalnik. Redno vzdržujejo tudi Rokovnjaško planinsko pot. Vsi markacisti skupaj so tako opravili okrog 80 ur dela. Posebno pisno pohvalo Planinske zveze Slovenije je dobil Mirko Podbelšek kot dolgoletni in ustanovni član PD Blagovica. Njegova ideja je tudi Rokovnjaška planinska pot, za katero je napisal tudi vodnik, jo sam trasiral in markiral, leta 1998 pa jo je svečano odprl Božo Jordan.

Za letos imajo planinci obširen plan, kjer imajo predvidenih štirinajst aktivnosti, od tega kar dvanajst pohodov. Tudi letos bodo čistili nesnago po planinskih poteh, ki jo puščajo nevestni izletniki. Najbolj de-

Mladi blagoviški planinci tako dokazujejo, da bodo ob tako dobrem in požrtvovalnem mentorju dozoreli v prave planince, kajti tudi slabo vreme jih dostikrat ne moti preveč. Zahvaljujejo se PD Blagovica, ki jih povsod podpira in PGD Blagovica za njihovo pomoč pri prevozu. Seveda so tudi mladi planinci dobili priznanja, in sicer v akciji Dnevnik cicibana planinca Ringa raja in Dnevnik mladega planinca in planinke. Ti junaki so Anže Čerin, Metka Urankar, Primož Moneta, Patricija in Kristjan Markovšek, Nejc Bizjak, Matej Pestotnik, Ana Avbelj, Matija Lipovšek, Sara Pustotnik, Anja Pestotnik.

javni so mladi planinci in tudi za letos načrtujejo vrsto pohodov, tabornjenje, izobraževanje. Pripravljajo se na regijsko planinsko tekmovanje Planine in gore. Obnavljali in vzdrževali bodo planinske poti, postavili razgledni stolp na Rebrni nad Dolinami, nabavili nekaj nujne tehnične opreme. Lansko leto pa jim je uspelo nabaviti brezžično UKV postajo, ki jo pridno uporabljajo. Predvideni stroški so sicer malo višji od lanskih prihodkov, pa saj je že predsednik krajevne skupnosti obljubil, da bodo oni odprli svojo mošnjo in kaj primaknili.

Milena Bradač

KD LUKOVICA ODSLEJ Z RAZŠIRJENIM PROGRAMOM:

PERU 2000 - POTOPIŠNO PREDAVANJE

V letošnjem januarju je Kulturno društvo Lukovica začelo širiti svoje dejavnosti tudi na področja, ki niso neposredno povezana z običajnimi dejavnostmi kulturnih društev. Odločili so se namreč, kar sama toplo pozdravljam, da bodo v dvorani Kulturnega doma vsak mesec pripravili večere s potopisnimi predavanji. Prvi tak večer je bil konec januarja, ko je član Alpinističnega

vabilo objavljeno, v nabiralnik dobila istega dne zjutraj.

Že ob prihodu nas je pozdravila južnoameriška glasba, tako da smo se lahko v Peru preselili z več čuti. Matej Mošnik je ob pričetku prostodušno priznal, da je to njegovo prvo predavanje, mi pa smo njegovo iskrenost nagradili z aplavzom in led je bil tako prebit. Svojo pozornost smo preusmerili na

li s konkretnimi pripravami na odpravo. Poleg zbiranja finančnih sredstev, za katera je drugi člani odprave Jure Prezelj dejal, da so bila predvsem njihovi lastni prihranki - sploh pri mlajših in še ne tako izkušenih članih peterice, so se resno lotili tudi kondicijskih priprav in vsak prosti trenutek izkoristili za urjenje v domačih stenah.

Za vse člane je bila to prva tovrstna odprava in nanjo gledajo kot na nabiranje izkušenj za nadaljne podvige. Preko Houstona so tako jeseni poleteli do Lime, od koder so se napotili proti mestu Horaz, ki je izhodiščna točka za Cordilleras Blancas. Pred glavnim vzponom so se morali privajati na višino, za kar so si izbrali 6700 metrov visoki Prizco. Nekaj dni zatem so začeli vzpon na enega izmed dveh ciljev - to je bilo plezanje po severovzhodni steni gore Alpa Mayo, ki jo imajo mnogi za najlepšo goro na svetu. Dostop do njenega vznožja je skozi dolino Santa Cruz, za katero je Matej kasneje v pogovoru za Rokovnjača dejal, da ga je povsem začarala in da si zato želi čim prej spet v Peru. Po sestopu z gore jim je ostal le še najvišji vrh, 6768 metrov visoki Huascaran, na katerega pa se niso mogli povzpeli v načrtovanem času, saj jih je pri tem oviralo vreme, tako so se odločili za kratek potep po Peruju. Osvojili so tudi zasneženi Huascaran in po kratkem potovanju poleteli proti domu.

In kako lahko pet fantov preživi skupaj mesec in pol brez kakšnih večjih konfliktov? Matej odgovarja, da gre, saj je na taki odpravi kolegialnost potrebna, ob tem pa dodaja, da gre razvoj slovenskega alpinizma v smeri individualizma in čišla predvsem podvige posameznikov. Pa načrti? Ponovno Peru, Evropa, Pakistan, pa tudi domače stene še vedno vabijo in izzivajo mlade alpiniste iz Kamnika. Večino obiskovalcev potopisnega predavanja so s svojimi dosežki in trudom, ki je bil zanje potreben, zagotovo navdušili.

Maja

Predavatelji in prijatelji

odseka Kamnik Matej Mošnik ob diapozitivih predstavil potek alpinistične odprave v Peruju. V dvorani se nas je v petek, 26. januarja, zbralo preko trideset, kar je zavidanja vredna številka za prvikrat, še posebej, če upoštevamo, da je večina Rokovnjača, v katerem je bilo

platno, kjer so se ob Matejevem pripovedovanju menjali čudoviti diapozitivi perujskih gora.

Zamisel, da bi se preizkusili v plezanju tudi na drugi strani Atlantika, je v mladih članih Alpinističnega odseka Kamnik zorela že dolgo, lani pa so začeli

KAMNI VRH IN GRMADA

Drugi letošnji izlet pod vodstvom Vilija Goloba (Robina) in s pomočjo organizacije Športnega društva Krašnja je prijetno družbo odpeljal v dolenske gozdove in njihove vrhove.

Tokrat se nas je zbralo 34, ki smo si želeli na zrak in si pretegniti noge. Kot ponavadi je bil organiziran avtobusni prevoz iz Krašnje s štartom ob 7.00 uri. Okoli 8.30 pa smo štartali proti Kamnemu vrhu. Kamni vrh je drugi najvišji vrh hribovitega kraškega sveta, v severozahodnem podaljšku Male gore med Dobropoljsko dolino na vzhodu, dolino Rašice na severu in magistralno cesto Velike Lašče na jugozahodni strani. Vrh meri 783 m. Njena koča PD Dobropolje pa stoji na 720 m, odprta je ob nedeljah in praznikih, po dogovoru pa tudi ob drugih dnevih. Z

vrha je lep razgled na vse strani, zlasti ko je drevje in grmovje, ki ga porašča, golo. Vidimo Planinski vrh, Posavsko hribovje s Kumom, Gorjanec s Trdinovim vrhom, in na južni strani, kjer je v bližini Grmada, Tisovec, Veliko gorro, Stojno, Goteniški snežnik. V daljavi pa vidimo Julice s Triglavom, greben Karavank, od Kepe do Košute in Kamniške in Savinjske Alpe od Storžiča do Raduhe.

Nato se od Kamnega vrha odpravimo na Grmado. Ta stoji na 887 m, 1,30 min. hoje po redkem bukovem gozdu in travnatih obgozdih predelih. Tam nas je pričakal

odprt turistični dom za počitek naših nog, napojitev žejnih grl in nahrung lačnih trebuhov. V prijetnem vzdušju, s pijačo, jedačo, veseljem, pesmijo in plesom smo se pozabavali celi dve uri. Ker pa skrbimo za kondicijo, smo se z dobrim tempom odpravili nazaj v dolino, kjer nas je čakal avtobus.

V imenu vseh pa bi pripomnil: še bomo šli.

Joško Jakopič

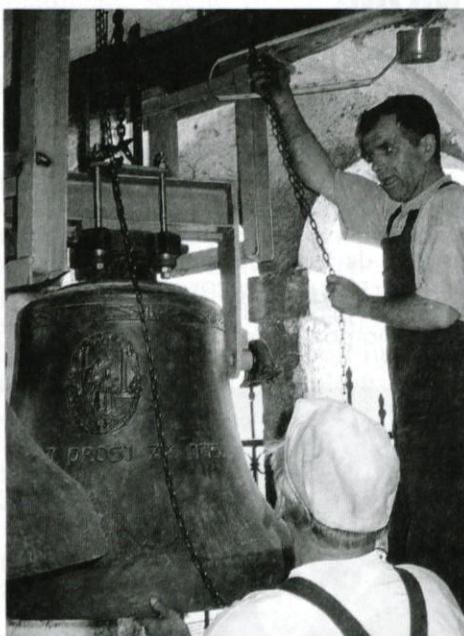
MARJAN VIDERGAR

samostojni obrtnik – znan in iskan zaradi zvonov

Iz Zg. Kosez pri Moravčah je prišel pred 22 leti v Sp. Koseze pri Lukovici gospod Marjan Vidregar. Z ženo Vido, ki je tu domačinka, sta si ustvarila prijeten in lep dom, od koder je čudovit razgled na Kamniške planine in Julijce. Imata tri otroke: Klemena, Ano in Luka.

Marjan je svoj prvi "kruh" začel služiti kot strojni ključavničar v tovarni Induplati, odšel po šestih letih v Tosamo, leta 1998 pa je postal samostojni obrtnik.

Obvlada marsikatera ključavničarska dela, v zadnjih letih pa je postal znan in iskan zaradi zvonov. Postal je pravi mojster in specialist za predelavo udarnih batov (kembelnov, žvenkelnov, šteklov) s klasičnega, t.j. ročnega potega na električni. Ta predelava, kjer se teža bata s spodnjega dela prenese na zgornjega, omogoča lažje in boljše udarjanje v zvon ali za pritrkavanje, kar je tudi svojevrstna umetnost. Poleg predelave udarnih batov pa je na zvonovih včasih potrebno zamenjati tudi jarme in opraviti montažo ležajev. To delo je seveda zelo težko in tudi nevarno. Da seže dober glas v deveto vas, pove dejstvo, da Marjan na tem področju pokriva že velik del Gorenjske, Notranjske in Dolenjske. "Njegova statistika pravi", da je obiskal že 77 zvonikov, v katerih je preuredil in predelal okrog 200 zvonov

Dviganje zvona v Hrastju pri Kranju

(teža batov je bila od 20 do 180 kg – odvisno od teže zvonov, ki so bili težki od 38 do 3.500 kg). Naj tu omenim še gospoda Jožeta Ranta iz Godešiča pri Škofji Loki, ki je Marjana pred leti uvedel v ta posel in sta tako postala ne

samo dobra sodelavca, ampak tudi prijatelja.

Da je Marjan poln elana in energije, da ima za vsakega prijazno besedo in veliko srce, ima prav gotovo "prste vmes" njegov trden značaj, dobrovoljnost in melodičnost. Je pravi garač in človek akcije, saj poleg svojega rednega dela, ki traja ob delavnikih največkrat od 7. ure zjutraj pa do 19. zvečer, dobro sodeluje in pomaga tudi v ožji in širši okolici. Je član KS Lukovica, član UO Turistično-olepševalnega društva Brdo-Lukovica in ključar podružnice Sv. Lovrenca v Sp. Kosezah. Z ženo Vido sta včlanjena tudi v Planinsko društvo Moravče, saj sta oba navdušena planinca oz. pohodnika. Skupaj z družino včasih odidejo v Lipo nad Blagovico, kjer imajo majhno kmetijo, ki jo je Marjan podežoval po stricu. Tam si obdelajo njivico in nasekajo drv za zimo, travnike pa so dali v najem.

Ker smo že govorili o zvonovih, pa za zaključek vprašajmo Vidregarjevega Marjana, ki se na te stvari nedvomno dobro spozna: "Kateri zvonovi v naši fari najlepše pojo?"

"Po pravilih bi moral reči, da domači – koseški, vendar so po mojem mnenju glasovno najbolj ubrani šentviški in rafolški".

Hvala, Marjan, da si si vzel čas za Rokovnjaca.

Marinka P.

LOVCI NA TROJANAH

V januarju so lovci LD Trojane gostili predstavnike zveze lovskih družin ljubljanskega območja. Zbralo se je 45 predstavnikov LD. Večinoma so bili to starešine. Zbor je vodil predsednik zveze gospod Štefan Virjent.

Predstavljen je bil delni pregled dela zveze in izpostavljena problematika, katere najbolj žgoča točka je gotovo lovsko-gojitveni načrt za naslednje desetletno obdobje, katerega so dobili v potrditev od ministrstva za kmetijstvo. Večina se je strinjala, da je bil načrt pripravljen premalo strokovno. Ob pripravi tega načrta niso sodelovali lovci, ki bi kot izvajalci morali prispevati bistveni del. Diktatorski odnos ministrstva do gojitvene problematike vsekakor negativno vpliva na možnosti kvalitetnega gojitvenega dela lovskih družin. V večih primerih so prevelike zahteve za odstrel parkljaste divjadi, medtem ko ptic roparic praktično ni za odstrel, čeravno ravno one naredijo največ škode pri malih živalih, kot so zajci, fazani in jerebice. Dogovorili so se, da bodo po svojih močeh poizkušali vplivati na ministrstvo, da te napake odpravi. Po organizacijski strani pogrešajo večjo povezanost in sodelovanje Lovske zveze Slovenije z njihovo organizacijo. Določili

li so višji prispevek članstva za delo zveze. Medsebojno sodelovanje lovskih družin je zadovoljivo. Njihovi skupni lovi so sicer redki, a dobro organizirani, tu je bila pohvaljena domača lovška družina. Še več sil bo potrebno posvetiti ohranjanju življenjskega prostora za div-

jad in gojitvenemu delu. Občni zbor Zveze bo v mesecu marcu, kraj pa bo določen pozneje.

Za prijetno razpoloženje ob zaključku zbora je poskrbelo Gostinsko podjetje Trojane in domači lovci.

V. G.

Srečanje sladoledarjev

Vesolja ni nikoli preveč

Maša ima dva čuvaja

Prometna stiska na Prevojah

Mladi čebelar
pri starem
čebeljnaku

NEKAJ O "ČIŠČENJU" ALI "TREBLJENJU" GOZDA

V tem letnem času, ko veliko kmetijskih opravil zunaj spi z naravo vred, morda pot zanese lastnike gozdov na njihove parcele in opazijo marsikaj. Prikrivljena mlada sorasla drevesa, koprene srobotna ali robide čez mlada drevesca, ki so jih v veliki skrbi za obnovo ne vem kdaj posadili in potem nanje pozabili. Neprehodno goščavo starejšega smrekovega nasada, v katerem skoraj straši, odrgnjene mlade macesne, pozabljene bukove ali gabrove "koše" znotraj mladja, pokrivljene ali polomljene "oblakovce" ali "rante" znotraj že skoraj prave "ta rastne gmajne". Kot skrbne in vestne lastnike bi nas popadla skrb za našo pozabljeno imovino, občutek krivde pred našim pokojnim dedom, ki je vzgojil smreke za ostrešje naše hiše ali hleva in na koncu, kakšno sodbo bodo o nas imeli vnuki ali pravnuki, bodoči gospodarji gozda? Kakorkoli že, nekaj je res potrebno storiti.

Javna gozdarska služba v okviru Zavoda za gozdove Slovenije na podlagi načrtov za gozdnogospodarske enote in gozdnogojitvenih načrtov vsako leto pripravi plan gojitvenih in varstvenih del, ki jih mora lastnik gozda v skladu z zakonom o gozdovih tudi opraviti.

Vemo pa, da gozd koristi vsem, ne samo lastniku gozda, in zato ima velik javni pomen. Če lastnik torej pomaga mlademu gozdu, da čimprej začne opravljati svoje naloge, s tem pomaga nam vsem in je zato upravičen do nekega nadomestila. V proračunu Republike Slovenije je tako vsako leto namenjen del sredstev za tiste, ki ta dela opravijo. Po Odredbi o financiranju in sofinanciranju vlaganj v gozdove iz sredstev proračuna Republike Slovenije pripada lastnikom gozdov subvencija za opravljena gojitvena in varstvena dela (Ur. l. RS, št. 58/94, 82/99). Pogoji za pridobitev subvencije:

- načrtovana dela morajo biti opravljena v skladu z izdano ODLOČBO O IZVEDBI POTREBNIH

GOJITVENIH DEL IN VARSTVENIH DEL ZA ZAŠČITO PRED DIVJADJO;

- dela prevzame in obračuna revidni gozdar.

Na višino subvencije vpliva:

- vrednost dneine,
- vrsta dela,
- delovne razmere,
- poudarjenost ekoloških in socialnih funkcij gozda,
- demografska ogroženost naselja, kjer stanuje lastnik,
- vrsta in velikost posesti.

Vrednost dneine je določena z odredbo in za zasebno posest znaša 12.600 SIT.

Težavnost delovnih razmer vpliva na število potrebnih ur za izvedbo del in je pogojena:

- z naklonom terena,
- s prehodnostjo terena,
- z zaraščenostjo.

Poudarjenost ekoloških in socialnih funkcij gozda vpliva na odstotek sofinanciranja vrednosti del, ki je glede na srednjo stopnjo poudarjenosti funkcij za 10 % višji, če funkcije pomembno vplivajo na način gospodarjenja z gozdom, in za 10 % nižji, če ne vplivajo na gospodarjenje. Funkcije so opredeljene v gozdnogospodarskih načrtih gospodarstvenih enot.

Če ima lastnik gozda stalno prebivališče v demografsko ogroženih območjih, ki jih določa uredba o določitvi teh območij v Republiki Sloveniji (Ur. l. RS št. 19/99), mu pripada 30 % višji odstotek sofinanciranja, a ne več kot 100 % vrednosti del.

Pri velikosti zasebne posesti od 100 ha do 499 ha je odstotek stimulacije nižji za 25 %, pri posesti nad 500 ha pa je nižji za 50 %.

Vsako opravilo v mladem goz-

zdu, ki ga napočez imenujemo "trebljenje" ali čiščenje gozda ima v gozdarskem "cehu" svoje ime in je ponavadi vezano na starost skupine dreves ali sestoja, malo bolj učeno, na razvojne stopnje gozda. Le-te se določijo s starostjo dreves, njihovo višino, premerom stebel in številom osebkov na enoto površine.

Mladje je mlad gozd, ki ne dosega višine odraslega človeka. Drevesca najdemo v zeliščni in grmovni plasti. Pogosto se zgodi, da bujna rast zelišč ovira razvoj drevesc, zato jih moramo obžeti. Sadike listavcev že pri sajenju označimo (obeležimo) s količkom, da jih pri ob žetvi ne poškodujemo.

Gošča je naslednja razvojna stopnja. V njej opazimo troje vrst drevesc:

- najvišja drevesca, ki so najmočnejša, z velikimi krošnjami,
- najnižja drevesca, ki zaostajajo v rasti in bodo propadla,
- drevesca srednje višine.

Letvenjak je mlad gozd, višji od treh metrov. Premer večine drevesc ni večji od 10 cm. V tej razvojni fazi so že jasno izražene kakovostne lastnosti drevesc.

Drugo redčenje se izvaja v gozdu, kjer je premer večine dreves v prsni višini med 10 in 20 cm.

(se nadaljuje)

Zavod za gozdove Slovenije
Območna enota Ljubljana
Krajevna enota Domžale
Marija Kolšek in Miha Zabret

PLESKARSTVO in SOBOSLIKARSTVO

Miro Jerman

Podsmrečje 4
1223 BLAGOVICA
Tel.: 041 640 298

Nudimo:

Vse klasične soboslikarske storitve
Dekorativni ometi in premazi
Izdelava toplotno izolacijskih fasad
Oplesk napuščev

OGLAS

Prodajam gozd
v izmeri 60.873 m²
nad potokom Korenjščica
v Trnjavu.

Kličite na telefon 831 60 96.

Župnik Blagoviški Jože Vrtovšek

DELA JE VELIKO

denarja pa malo, pravi blagoviški župnik g. Jože Vrtovšek. V preteklem letu in tudi nekaj let poprej, je veljala glavna skrb obnovi cerkve na Golčaju, pri kateri pa je potrebno obnoviti še prezbitერიj. Načrti se pripravljajo, vendar izvedba ne bo mogoča takoj, ker pač ni denarja. Seveda bodo darovi vernikov in obiskovalcev tega sakralnega spomenika naše kulture pripomogli, da bo obnova čimprej stekla. Ogledi cerkve so možni vselej po poprejšnjem dogovoru z gospodom župnikom. V maju bodo vsako nedeljo ob 16. uri svete maše, ob tem pa g. Vrtovšek upa, da se mu bo uspelo dogovoriti tudi za nekaj koncertov. Sicer pa se bo v letošnjem letu posvetil obnovi župne cerkve v Blagovici in Šentožboltu. Do katere mere mu bo to uspelo, pa je odvisno tudi od župljanov. Gospodu Vrtovšku volje in delavnosti ne manjka, sredstva pa so velik problem. Želimo mu, da bi mu uspelo tudi to rešiti.

V. G.

Dolgost življenja našega je kratka, kaj znancev že zasula je lopata. Odprta noč in dan so groba vrata, al' dneva ne pove nobena pratka.

ZAHVALA

V 98. letu starosti nas je zapustila naša draga mama, stara mama in prababica

JOŽEFA NOVAK

rojena Osredkar iz Šentvida

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in vsem, ki ste se od nje poslovili in jo pospremili na njeni zadnji poti, nam izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče in darove za svete maše. Hvala g. župniku Svetetu za lep pogrebni obred in g. Hafnerju za besede slovesa.

Iskrena hvala Zvezi društev vojnih invalidov Domžale, RK in KS Prevoje ter pogrebni službi Vrbančič. Hvala tudi osebju ZD Lukovica za vso pomoč.

Vsem imenovanim in neimenovanim prisrčna hvala.

Njeni

Ni smrt tisto, kar nas loči in življenje ni, kar druží nas. So vezi močnejše, brez pomena zanje so razdalje, kraj in čas.

ZAHVALA

V 73. letu nas je za vedno zapustil naš dragi oče, stari oče, brat, stric, tast in svak

VINCENC VRANKAR

iz Preserij 1 pri Zlatem Polju

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za požrtvovalno pomoč, izrečena in pisna sožalja, podarjeno cvetje, sveče in darovane svete maše. Lepa hvala za izkazano spoštovanje, da ste ga v tako številnem spremstvu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala gospodu župniku Andreju Svetetu za lepo opravljen pogrebni obred, g. Močniku in g. Hafnerju za občutne besede slovesa, pevcem Kranjskega kvinteta in praproščakom. Posebna hvala tudi podjetju Karton Količevo.

Vsem, ki ste bili v dneh slovesa z nami in boste našega dragega očeta ohranili v lepem spominu, iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 86. letu starosti nas je za vedno zapustila naša draga krušna mati

JOŽEFA PIR

iz Gradišč pri Lukovici

Hvala vsem za izrečena sožalja, darovane maše, cvetje in sveče. Hvala g. župniku Svetetu za lepo opravljen pogrebni obred, g. Konradu za pogrebne storitve.

Iskrena hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Rejenci: Stana, Čedo in Drago
z družinami

TROJANE d.d.

tel.: 01 7233 600 fax.: 01 7233 565
e-mail:gp-trojane@siol.net www.gp-trojane.si

Veseli PUST

Za pusta pravijo, da je prastar praznik, poznajo ga mnoga ljudstva sveta. V davni dobi je bil to praznik, ki je imel namen počastiti prednike in izprositi dobro letino.

Tudi današnji pust je ohranil vrsto starih prvin, med njimi odsev čaščenja rajnih, ki naj bi jih našemljeni ljudje poosebljali. Cela vrsta vraž namreč zapoveduje, da se je ob pustu treba dobro najesti. Na mizi ne smejo manjkati mastne jedi, predvsem tolsta pečenke in krapi.

Obilna pustna pojedina bo prinesla bogato letino; drevje bo dobro rodilo, kokoši bodo pridno nesle in dekleta bodo našle ženina. Pravijo tudi, da tisti, ki se za pusta ne naje do sitega, bo vse leto lačen, ali pa se mu bo godilo kot šaljivcu v stari koroški narodni pesmi:

*Hopsasa, tralala, pustna nedelja,
lan' sem bil krofov sit, letos pa zelja...*

Na pustni torek gospodinje cvrejo flancate in krofe. Narediti krofe ni enostavno, saj morajo imeti lepe "krence" (vence). Da olajšamo delo gospodinjam, bomo v našem podjetju pripravili posebno ponudbo

krofov

po ugodni pustni ceni

Poleg krofov bomo pripravili tudi "pustno ponudbo", ki bo vsebovala dva pustna menija. Obiščite nas in okusili boste naše dobrote.

Gostinsko podjetje Trojane d.d.

